

GRATIS
DANKZIJ DONATIES
STEUN DE NAR! ZIE P.12!
REK. 068-2050689-39

A N A R C H I S T I S C H E K R A N T

Sloop de muren... en de bedrijven die ze bouwen!

De Belgische gevangenissen en asielkampen... hier vind je alvast enkele bedrijven en instanties die dagelijks hun steentje bijdragen.

LEES VERDER OP PAGINA

3

“Het lijkt hier wel oorlog”

Opstand in de Franse deportatiekampen

Begin december kon een gevangene ontsnappen uit het asielcentrum van Vincennes. Sindsdien doorzoeken de flikken de cellen op eender welk uur van de nacht, voeren tot 10 controleronden uit en tellen iedereen elke avond. Eind december starten de gevangenen van het deportatiecentrum in Mesnil-Amelot een protestbeweging. Een week later slaat het protest over naar Vincennes. Weigering naar de kamers te gaan, weigering van de telling, weigering van eten, brandende kamers en ruzie met de flikken zijn dagelijkse verzetsdaden geworden. De opstand verspreidt zich buiten de muren en in andere deportatiecentra. Maar ook de deportatiemachine reageert; sommige opstandelingen worden vrijgelaten, sommige worden in elkaar geslagen, sommige worden in isolatie geplaatst, sommige worden overgeplaatst...

We publiceren een chronologie van de gebeurtenissen van de laatste 2 maanden en een pamflet dat verspreid werd in Parijs en ingaat op de revolutie in de deportatiecentra en daarbuiten.

LEES VERDER OP PAGINA

6

“Ik wil weg hier. Ik wil vrij zijn!”

Chronologie van de laatste gebeurtenissen in de Franse deportatiecentra

LEES VERDER OP PAGINA

7

EN VERDER:

- 2 DE GEVANGENEN OP STRAAT...
- 3 SLOOP DE MUREN... EN DE BEDRIJVEN DIE ZE BOUWEN
- DE GEVANGENIS VAN HASSELT: DE STILTE DOORBROKEN
- 5 ZANDKORRELS IN DE DEPORTATIEMACHINE
- 6 STRIJD TEGEN RAZZIA'S EN DEPORTATIEKAMPEN IN FRANKRIJK
- 11 PUBLICATIELIJST TYPED MACHINE EN ANDERE

VASTE RUBRIEKEN:

- 6 BERICHTEN UIT DE WERELD VAN GESLOTEN CENTRA EN DEPORTATIES
- 9-10 KRONIEK
- 11 KNARRIG
- 12 ANARGENDA

Over de democratie en haar weerspannige gevangenen

Je zou de democratie kunnen omschrijven als de staatsvorm, die zich dermate ontwikkeld heeft dat zijn onderdanen zichzelf beheersen. Het volk voert dan letterlijk de heerschappij uit over zichzelf (demo-cratie). In de perfecte democratie draagt iedereen de flik in zich en houden de “echte” flikken zich op de achtergrond. Maar er is niet minder sprake van heerschappij en staat dan voorheen, integendeel, de staat is absoluut geworden dan ooit: wij (ik en jij) zijn nu de staat. De paus is, bij wijze van spreken, minder zichtbaar maar we zijn allemaal priesters geworden.

Dat de staat – de staat als bruut machtsmiddel, de matrak, de tralies, de relflikken – sterker dan ooit in zijn schoenen staat, blijkt van zodra we de flik in onszelf de mond snoeren en zelf het woord nemen en tot daden overgaan. Dan staat de flik in

ons plots tegenover ons en komen we verrast tot de vaststelling dat we betoverd waren; dat we, zonder het zelf te beseffen, in staatsdienst waren. Dan wordt de betovering gebroken en staan we oog in oog met de tovenaars en zijn onverbloemde toverstaf: de matrak. Dan ondervinden we aan de lijve dat zij die niet willen luisteren, zullen voelen.

Wanneer we in opstand komen (de flik en de staat in onszelf de keel oversnijden), dwingen we de democratie haar ware gelaat te tonen. Gedaan dan met de huichelarij: geen participatie, maar bevel is bevel; geen zachte dwang, maar folter; geen bloemetjesmotief, maar bloed op de muren. Tegelijkertijd is de opstand een moment van oprechtheid: we dienen enkel onszelf en niemand (niets) anders; we zijn wat we zeggen en we doen wat we zijn. Voor de staat zijn we op dat ogenblik onverbeterlijke – misdadigers.

LEES VERDER OP PAGINA

2

Als de welvaartsstaat bruine laarzen aantrekt...

Over razzia's alom in dt land... en de reactie

Toen het antwerpse “stadsplan veilig” werd aangekondigd waarschuwden een paar zonderlingen dat dit plan een groot-scheepse operatie schoonmaak tegen mensen zonder papieren, daklozen en ander schorriemorrie inluide. Maar dit alarm-sigitaal verdronk in het kabaal van de meer serieuze perscommentaren die het plan met verve verdedigden als een welkome beleidsoptie om de veiligheid van de burger te garanderen...

LEES VERDER OP PAGINA

4

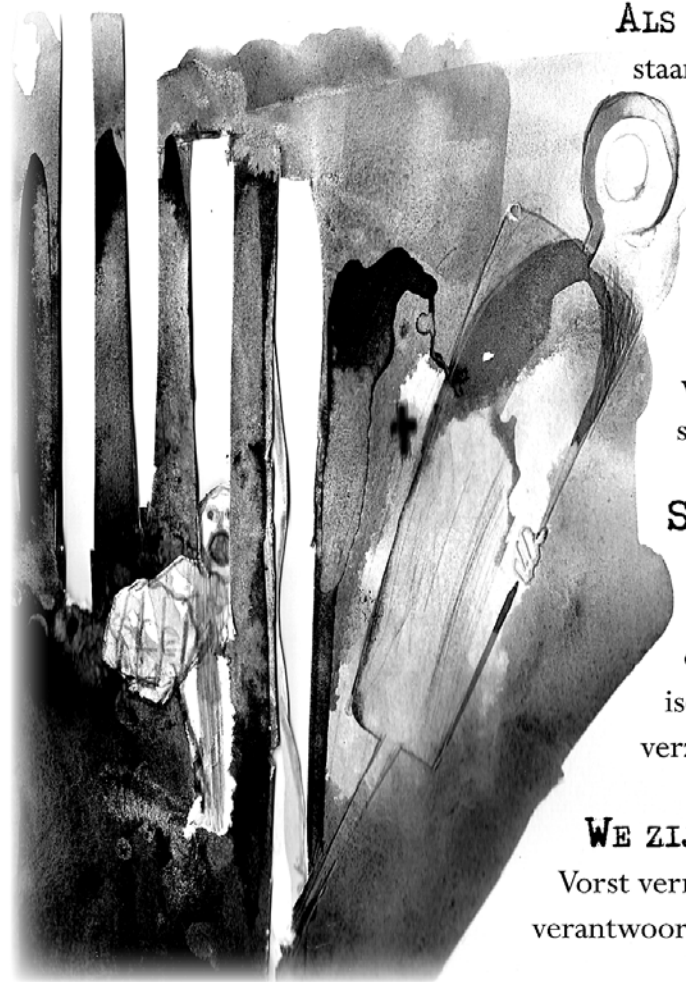
DE NAR IS STEEDS OP ZOEK NAAR:

financiële steun; mensen die willen helpen met verspreiding; inhoudelijke bijdragen aan de strijd; plaatsen waar we onze strijd (het hoe en wat van De Nar) kunnen komen toelichten; mensen of organisaties die een benefiet voor De Nar willen doen; verdeelpunten en mensen die willen meehelpen met de verdeling (o.m. afhaling van gedrukte Narren)

Langs deze omweg komen we dan toch bij de gevangenis terecht. De gevangenis met haar artistieke projecten, haar opendeurdagen, haar glimlachende beampten en vlekkeloze muren – de democratische gevangenis. Eventueel – die schreeuwelijke cipiersvakbonden toch! – de overbevolkte, verouderde, onveilige, voor verbetering (democratisering) vatbare gevangenis. Ten slotte, voor de weerspanningen, de opstandigen⁽¹⁾, zij die de cipiers in hun hoofd voortdurend naar het leven staan, de aarts misdadigers – de kerker, de vergeetput, de folter. De oproerkraaiers dwingen de democratische gevangenis haar ware gelaat te tonen: haar beulengelaat. Farid⁽²⁾ verzet zich, Farid bijt van zich af, is rad van tong, neemt het op voor andere gevangenen, probeert te ontsnappen, zwijgt niet, likt geen hielen, schrijft een boek, luidt de klokken, schreeuwt te luid... Farid wordt de mond gesnoerd, uitgekleeft, gefouilleerd, in elkaar geslagen, vernederd, bespuwd, bedreigd. Farid wordt weggestoken, overgeplaatst, monddood gemaakt, gekneveld, voor gek verklaard... Een speciaal regime voor Farid, een vergeetput voor Farid, Haldol⁽³⁾ voor Farid, doodsb bedreigingen voor Farid... en alle anderen (de Nordins, de Fayçals...) die zichzelf weigeren te verloochenen.

Ik hoor een fluisterstem, op de achtergrond, een geweten, een staatsdienaar... “Maar dat zijn toch ordinaire misdadigers?” De flik in jou noemt hen inderdaad zo, maar doe eens een poging – grijp hem eens naar de keel, snoer hem eens de mond. En kijk dan niet verrast op wanneer je binnen de kortste keren voor de rechter gesleept wordt als – misdadiger.

(1) De Belgische gevangenis worden de laatste twee jaar geteisterd door een golf van opstanden.
(2) Farid Bamouhammad bevindt zich sinds zijn zevende levensjaar in staatsinstellingen en gevangenis. Hij wordt beschouwd als een ‘lastige klant’ omdat hij zich niet zonder slag of stoot overgeeft en de gevangenis weigert te aanvaarden. Ook vandaag nog betaalt hij hiervoor dagelijks de prijs: het bezoek wordt hem regelmatig ontzegd, naakt fouilles, verscheurde en verbrande post...
(3) Onlangs probeerde men Farid Bamouhammad onder dwang Haldol toe te dienen. Dit is een bijzonder krachtig kalmeermiddel dat zijn “effectiviteit” al meerdere malen bewezen heeft. Fayçal werd in het najaar van 2006 in de gevangenis van Vorst vermoord met enkele Haldolinjecties.

De gevangenis doodt

Sloop elke gevangenis

Alle gevangenen vrij

De gevangenen op straat...

De gevangenis raakt ons allemaal. Wanneer ze ons een vriend afneemt; wanneer ze een naaste opsluit, of, op een meer permanente manier, doordat ze de bevolking dwingt de stand van zaken te aanvaarden uit angst om erin te belanden. Maar ondanks de nabijheid van de gevangenis voor het merendeel van de mensen, blijft haar werkelijkheid weinig bekend. Want, ongeacht het regime waarin de persoon opgesloten wordt, betekent de gevangenis altijd isolatie en afzondering.

Wanneer gevangenen dan in opstand komen tegen het gevangenisstelsel en hun omstandigheden (door bezettingen van de wandplaats, opstootjes...) en de moeite doen om informatie naar buiten te brengen, lijkt het ons belangrijk die stemmen kracht bij te zetten over de muren van de gevangenis heen. Als een manier om de loodzware stilte, die over deze instellingen hangt, te doorbreken en deze opstand, die ook de onze is, te verspreiden.

Als antwoord op deze aanvallen is de staat hoogbeveiligde vleugels aan het bouwen voor gevangenen die als “gevaarlijk” bestempeld worden. “Gevaarlijk” omdat ze zich weigeren neer te leggen bij hun opsluiting en alles wat ze ondergaan in de gevangenis. Farid Bamouhammad is zo’n gevangene. Hij zit reeds meer dan twintig jaar opgesloten en schreef daarover een boek. We hernemen enkele uittreksels uit dit boek, die getuigen van de “speciale regimes”, die nu reeds bestaan.

“Een opsluiting kan iedereen overkomen, zelfs al is het voor een futiliteit. Op dat moment beseft men pas wat er gebeurt in de gevangenis. Behandeld worden als een hond, die men toeschreeuwt en toesnauwt. Voor de meerderheid van de bewakers zijn de gevangenen het uitschot van de samenleving. (...) Ik moest wel revolteren. Het was mijn enige manier om te overleven in die helse wereld.”

ALS OPSLUITING EN ISOLATIE NIET VOLSTAAN om mensen te breken, staan de dokters klaar met hun verdovende medicatie en drugs zoals Haldol.

Gevangenen platspuiten, zombies van hen maken, hen dwingen te aanvaarden of te creperen.

UITZICHTLOOSHEID EN WANHOOP duwt vele gevangenen naar drugsverslaving. Cipiers en directies moedigen dit alleen maar aan, omdat gedrogeerde gevangenen beter in toom te houden zijn. Drugs verzwakken en doen vergeten wie de vijand is. Dit is niet anders op straat.

SINDS LANGE TIJD dreigt de gevangenisdirectie van Lantin ermee om Farid Bamouhammad Haldol toe te dienen, om hem te interneren. Farid weigert vastberaden zich neer te leggen bij de dagelijkse vernederingen en het geweld van de cipiers. Eind januari kwamen ze zijn cel in de isolatieblok U binnen en dreigden hem te injecteren met Haldol. Farid verzette zich en stopte deze poging.

WE ZIJN NIET VERGETEN hoe Fayçal twee jaar geleden in de gevangenis van Vorst vermoord werd met injecties van Haldol – we zullen nooit vergeten wie de verantwoordelijken van toen en nu zijn.

De isoleercel en andere speciale regimes

In die periode rebelleerde ik heel erg tegen het penitentiaire systeem. Ik was tegelijkertijd woedend, droevig en afgemat. Ik was me ook niet bewust van het gevaar dat mijn reactie met zich meebracht.

Ten gevolge van die nieuwe ontsnappingspoging werd ik in de isoleercel geplaatst en vervolgens in de achtste afdeling, die van de gestrafte gevangenen. Die verlaat men slechts naar het goedgevoelen van de directie en de bewakers. De cellen bestaan er uit een bed en een kast. Het venster ging niet open; een dertigtal kleine gaatjes zorgde voor verluchting. De gevangenen in de achtste afdeling hebben op hun eentje wandeling, in een soort kippenkooi die zich op het dak bevindt. We mochten geen menselijk contact hebben.

(...) Na verschillende ontsnappingspogingen en disputen met de bewakers, heb ik meerdere periodes in de isoleercel doorgebracht. Deze cellen bevinden zich in de kelders van de gevangenis, ver weg van ogen en oren.

(...) Algemeen gesteld, lijken alle isoleercellen op elkaar; vijf meter op vijf (buiten een isoleercel in de gevangenis van Bergen, die maar anderhalve meter hoog is, speciaal ontworpen om de gevangene “te breken”!). Het is een morbide ruimte, waarin een beestachtige geur hangt. De isoleercel is bemeubeld met een betonnen bed, bedekt met een gescheurd, bekakt en walgelijk laken. Dat laken wordt gebruikt voor verschillende gevangenen, maar het wordt niet gewassen tussen twee gevangenen door. Het toilet is of een chemische toilet zonder bril, die één keer per dag leeggemaakt wordt, of een soort erbarmelijke betonnen toilet, die na gebruik leeggemaakt wordt door een bewaker door op een knop buiten de cel te drukken. Het kwam natuurlijk verschillende keren voor dat ik de geur van mijn uitwerpselen gedurende uren moest inademen alvorens de bewaker de moeite nam

om door te spoelen! Door zoveel stank in te ademen is, mijn reukzin eraan gewend geraakt.

We werden dus voortdurend blootgesteld aan gebrekkige hygiëne en bijgevolg aan ziektes. Maar blijkbaar deed dat er weinig toe. We worden beschouwd als honden door de bewakers; honden die zich schoonlikken en in hun uitwerpselen leven!

Het blok – U

(...) Na negen dagen in de isoleercel, werd ik naar het “blok-U” gebracht, de hoogbeveiligde vleugel van Lantin.

Deze afdeling werd voorzien voor gevangenen die wilden ontsnappen en die een gevaarlijke en gewelddadige reputatie hebben. Je kan je inbeelden dat die afdeling uitgevonden werd om mensen te “vernietigen”: één uur per dag afzonderlijke wandeling in een kleine kooi, verplicht wakker blijven vanaf acht uur ’s ochtends op straffe van isoleercel, de cel wordt enkel geopend in aanwezigheid van vier of vijf bewakers, die er niet voor terugdeinzen om de gevangene uit te dagen om hem vervolgens des te grondiger in elkaar te slaan. Er is geen enkel reglement in deze afdeling; enkel dat van de bewakers.

(...) Bovendien hadden de bewakers er plezier in me te vernederen en uit te dagen om zo reacties uit te lokken die een verlengd verblijf in die afdeling rechtvaardigen. Ze haatten mij. Die provocaties namen verschillende vormen aan: de post werd regelmatig te laat uitgedeeld of ze werd me toegeworpen, bepaalde bewakers voegden medicamenten of andere substanties toe aan ons eten, waardoor we buikloop kregen of ziek werden; wanneer ik om iets vroeg, lieten ze me urenlang wachten of ‘vergeten’ ze mijn aanvraag.

(Uittreksels uit: Farid, le fou...d’amour, Editions Dricot, Liège Bressoux, België, 2008. Te verkrijgen of te onteigenen in de meeste franstalige boekhandels.)

Sloop de muren... en de bedrijven die ze bouwen!

Op 1 maart 2008 zal minister van Binnenlandse zaken Patrick Dewael de eerste steen leggen van wat het nieuwe gesloten centrum moet worden op de luchthaven van Zaventem. Diezelfde maand wordt er begonnen aan de bouw van een nieuwe vleugel in de gevangenis van Merksplas en wordt er rustig verder gewerkt aan de nieuwe vleugel in de jeugdgevangenis van Everberg. De regering beloofde enige tijd geleden een speciaal gesloten centrum voor families te bouwen, en ook nog een halfopen gevangenis neer te poten in de regio van Wolfstee. Ondertussen wordt de laatste hand gelegd aan de hoogbeveiligde isolatiekwartieren die voortaan de gevangenis van Brugge en Lantin zullen sieren, en heeft de staat reeds beslist welke tegenstribbelende gevangenen deze nieuwe vergeetputten zullen mogen inwijden. We zouden bijna vergeten dat er enkel nog een lokatie nodig is voor een nieuwe psychiatrische gevangenis in Antwerpen, een nieuwe gevangenis in Namen en een nieuwe jeugdgevangenis in Wallonië. Voor de nieuwe psychiatrische gevangenis in Gent hebben ze wel al een terrein gevonden, en ook in Dendermonde is nog steeds 15 hectare grond weggelegd voor de bouw van een nieuwe gevangenis waarin nog eens 400 mensen zullen opgesloten worden. Telkens wanneer gevangenen van zich laten horen (denk maar aan de vele rellen, opstanden en ontsnappingen die de laatste jaren plaatsvonden in de Belgische gevangenis en gesloten centra), of wanneer er uit één of andere hoek kritiek komt op de erbarmelijke omstandigheden in deze overbevolkte kerkers, bestaat het antwoord van de regering uit het ijverig naar voren schuiven van al deze plannen. Het is nu wel duidelijk dat deze persverklaringen zich niet beperken tot woorden. Aan een grove snelheid werkt de staat aan een verscherping van haar onderdrukkingsmechanismen, waar de gevangenis en de gesloten centra een cruciaal deel van uitmaken. Ze beseft maar al te goed dat de heersende orde deze muren broodnodig heeft, wil ze staande blijven.

Hieronder vind je alvast enkele bedrijven en instanties die dagelijks hun steentje bijdragen...

- ABSCIS** — architectenbureau dat de nieuwe psychiatrische instelling in Gent ontworpen heeft
- A.B.VAESSEN** — heeft mee de gevangenis van Hasselt gebouwd
- AT OSBORNE** — bouwt mee aan de nieuw psychiatrische gevangenis in Gent
- BANK VAN DE POST** — beheert bankrekeningen van gevangenis en gesloten centra
- BOONS NV** — werkt mee aan de uitbreiding van het gesloten centrum in Steenokkerzeel
- BORZEE NV** — heeft mee de gevangenis van Hasselt gebouwd
- BOSSUYT NV** — levert en plaatst boilers in de gevangenis van Dendermonde
- CARITAS INTERNATIONAL** — moedigt asielzoekers aan vrijwillig terug te keren door middel van oprotpremies
- CEGELEC** — levert en plaatst data- en communicatieinfrastructuur bij de federale politie
- DALKIA** — voert elektriciteitswerken uit in verschillende gevangenis
- DECOPUR** — levert textielproducten aan de gevangenis van Brugge
- DELIVA FOODSYSTEMS** — verzorgt mee de catering in het gesloten centrum van Vottem
- DENYS** — werkt mee aan renovatiewerken in de gevangenis van Gent
- DERVEAUX** — architectenbureau dat de nieuwe psychiatrische gevangenis in Gent mee ontworpen heeft
- DJGA** — architectenbureau dat de nieuwe psychiatrische gevangenis in Gent mee ontworpen heeft
- E.VOS** — architect die de gevangenis van Hasselt mee ontworpen heeft
- FABRICOM** — werkt mee aan renovatiewerken en de opbouw van verschillende gevangenis
- F.DEBUYST** — architect die de gevangenis van Hasselt mee ontworpen heeft
- FEDASIL** — overheidsinstantie die de open asielcentra beheert
- GEBR THIRE BVBA** — vernieuwt de sanitaire installatie in de gevangenis van Dendermonde
- GEERS OFFSET** — zet Gentse gevangenen aan het werk
- GIELEN CONTAINERS** — levert containers aan het gesloten centrum van Steenokkerzeel)
- HEIJMANS** — heeft mee de gevangenis van Hasselt gebouwd
- HORESERVI** — verzorgt mee de catering in het gesloten centrum van Merksplas
- HOVOGRA PRINTING** — zet Gentse gevangenen aan het werk
- HUGIES BVBA** — doet de veiligheidscoördinatie bij de bouw van de nieuwe inkomhal van het gesloten centrum van Brugge

- IBW** — zet Gentse gevangenen aan het werk
- INGENIUM** — ingenieursbureau dat de nieuwe psychiatrische gevangenis in Gent mee ontworpen heeft
- INVENTEC NV** — plaatst de warmte- en afvoerinstallatie in de gevangenis van Oudenaarde
- ISS CLEANING** — kuist de gesloten centra van Merksplas en Vottem
- J. GHEYLE** — heeft de nieuwe inkomhal van het gesloten centrum van Brugge ontworpen
- LANNOO DRUKKERIJ** — zet Gentse gevangenen aan het werk
- MAGEC NV** — heeft mee de gevangenis van Hasselt gebouwd
- NEXTIRAONE** — levert en plaatst data- en communicatieinfrastructuur bij de federale politie
- NILFISK ADVANCE** — voert elektriciteitswerken uit in het gesloten centrum van Vottem
- REGIE DER GEBOUWEN** — overheidsinstelling die de gesloten centra en de gevangenis bouwt
- REVOGAN** — verzorgt mee de catering in de gevangenis van Brugge
- RODE KRUIS** — beheert mee de open asielcentra
- SALUBRIS DE BRUYCKER-VAN LIEROP** — levert onderhoudsproducten aan het gesloten centrum van Brugge
- SEGAF** — zorgt voor het hekwerk van verschillende gevangenis
- SODEXHO CATERING** — doet de catering van de open asielcentra
- S-PLUS** — zet Gentse gevangenen aan het werk
- STIB/MIVB, TEC, DE LIJN EN NMBS** — helpen bij razzia's op het openbaar vervoer
- SWINNEN NV** — vernieuwt de toegang en voert beveiligingswerken uit in de gevangenis van Turnhout
- UNIVERSITEIT GENT & HOGESCHOOL GENT** — laten stages uitvoeren in gevangenis en voeren studies uit op aanvraag van de gevangenisdirectie van Gent
- VAN DEN BERG NV** — heeft mee de gevangenis van Hasselt gebouwd
- VAN DEN BRIELE NV** — heeft mee de gevangenis van Hasselt gebouwd
- VDAB** — werken mee aan resocialiseringsprogramma's in heel Vlaanderen
- VERHAEGHE NV** — bouwt mee aan de nieuwe inkomhal van het gesloten centrum van Brugge
- VMG DE COCK** — plaatst douches in de gevangenis van Dendermonde
- WALTER HAEST** (zorgt voor het hekwerk van de gevangenis van Merksplas)

De gevangenis van Hasselt... de stilte doorbroken

- ZATERDAG 12/01:** Twee broers die opgesloten zitten in de gevangenis van Hasselt krijgen op dezelfde moment bezoek. Ze hadden gevraagd om elkaar samen te kunnen zien, maar de directie had dit geweigerd. Na het afzonderlijke bezoek probeert de familie elkaar alsnog te zien. De cipiers willen dit verhinderen en het komt tot een handgemeen. Eén cipier wordt tegen de muur geplakt en een andere krijgt een elleboogstoot in haar borst, ook een derde cipier raakt gewond. De moeder van de twee broers loopt eveneens verwondingen op. De politie komt ter plaatse, twee cipiers en de moeder worden naar het ziekenhuis gebracht. Eén cipier blijft enkele dagen in het ziekenhuis met een lichte hersenschudding. Van de vrouw is enkel bekend dat ze ontslagen werd uit het ziekenhuis, of ze gearresteerd werd is niet duidelijk. De twee broers en een derde gevangene werden na het incident in isolatie gestoken.
- ZONDAG 13/01:** Een bezoeker wordt niet toegelaten in de bezoekersruimte omdat hij geen geldig identiteitsbewijs kan voorleggen. De bezoeker laat zich niet doen en raakt verwikkeld in een gevecht met de cipiers. Vijf cipiers raken gewond. 's Avonds, na de wandeling, weigeren een 130tal gevangenen naar de cellen terug te keren. De politie wordt de gevangenis ingestuurd om de relletjes, die uiteindelijk tot rond middernacht duren, te nekken. De politie politie brengt ook een waterkanon ter plekke, maar dat wordt niet gebruikt. De twee broers zullen vervolgd worden en de cipiersvakbonden eisen hun overplaatsing. Ze eisen ook dat het bezoek “in de mate van de wettelijke mogelijkheden beperkt wordt”. De vakbonden dreigen ook met acties als hun eisen niet ingewilligd worden.
- DINSdag 15/01:** Op een overleg tussen de cipiersvakbonden en de nieuwe minister van justitie Jo Vandeuren (CD&V) wordt er beslist dat er geld zal vrijgemaakt worden om twee binnenplaatsen verder af te werken en dat enkel de gevangenen die overdag werken nog naar de avondwandeling mogen gaan. 's Nachts worden in het centrum van Hasselt slogans gespoten tegen de gevangenis. Onder andere 'Meer gewonde cipiers', 'Leve de revolutie' en 'Sloop de gevangenis' prijken op muren in de stad en op overheidsinstellingen zoals de politierechtbank en de arbeidsrechtbank.
- ZATERDAG 10/01:** Rond 17.00 bezetten enkele tientallen gevangenen opnieuw de binnenplaats. De politie komt onmiddellijk ter plaatse en slaagt er enkele uren later in de gevangenen terug te drijven naar de cellen. Eén gevangene verschanst zich een tijdlang op een dak.

TEGEN DE MUUR

Op maandag 18 februari 2008 bezet een 40-tal gevangenen de binnenplaats in de gevangenis van Ittre. Eerder in de namiddag hadden ze aan de directie een aantal eisen gesteld; beter eten, meer bezoek en meer ontspanningsmogelijkheden. Het werd snel duidelijk dat de directie hier geen oor naar had. Uit protest weigerden de gevangenen terug te keren naar hun cellen, ze bezetten de binnenplaats en brachten vernielingen aan. De politie (zowel lokale als federale) kwam massaal ter plaatse om aan het protest een einde te maken. Daarin slaagden ze pas rond 1u30.

DIEZELFDE DAG STERFT de 22-jarige Sylvia W. in een auto-ongeluk na een achtervolging door de politie. Het 18-jarig meisje dat bij haar was, raakte zwaargewond. Eerder die dag belde een 'goede burger' uit Sint-Pieters-Leeuw de flikken toen hij de twee meisjes uit een woning zag komen en dit verdacht vond. Een lokale patrouille zag de twee nog net wegrijden en zette de achtervolging in. Ze werden in deze klopjacht vervoegd door extra patrouilles uit verschillende politiezones. Het meisje verloor de controle over het stuur en botste tegen een boom.

WE KUNNEN NIET ONVERSCHILLIG Blijven tegenover deze politimoord. We zijn ook niet vergeten hoe eerder deze maand nog een man in Braine-le-Comte een kogel door zijn kop kreeg toen hij met een wapen in de hand een politiecontrole weigerde. Het is dezelfde politie die je lastig valt voor een zoveelste identiteitscontrole, dezelfde politie die je naar de gevangenis zal brengen wanneer je breekt met de wetten en regels die je opgelegd worden. Dat deze flikken en gevangenis bestaan ter bescherming van een gevestigde orde, en hierin tot het einde zullen gaan, wordt ons dagelijks duidelijk.

TEGENOVER ONZE DRANG naar vrijheid is elke flik een vijand, verdient elke muur die opgetrokken wordt om in op te sluiten, de sloophamer. We zijn solidair met gevangenen die zich verzetten, en met elke slag die wordt toegebracht aan wat onderdrukt en ons kapot maakt.

Als de welvaartsstaat bruine laarzen aantrekt...

Over razzia's alom in dit land... en de reactie

Toen het antwerpse “stadsplan veilig” werd aangekondigd waarschuwden een paar zondelingen dat dit plan een grootscheepse operatie schoonmaak tegen mensen zonder papieren, daklozen en ander schorriemorrie inluidde. Maar dit alarmsignaal verdronk in het kabaal van de meer serieuze perscommentaren die het plan met verve verdedigden als een welkome beleidsoptie om de veiligheid van de burger te garanderen. Die gesmoorde waarschuwing ten spijt, getuigen de vlugschriften die hieronder worden afgedrukt, dat de praktijk van de klopjacht zich inmiddels over het ganse land heeft verspreid. Deze praktijken wroeten een wrange herinnering los aan een ver verleden. Tijdens de eerste maanden van de duitse bezetting in de jaren ‘40 worden registers aangelegd van mensen van joodse afkomst, wat dat ook moge betekenen. De burgerzin van de directrice van de school waar een zekere Regine Beer een lerarenopleiding volgt, noopt haar er toe haar studente aan te sporen even te gaan zien op het antwerpse stadhuis of ze ook niet moet geregistreerd worden. De even plichtsbewuste ambtenaar wiens job het was de joden die zich aanmelden, te registreren, verslikt zich in zijn koffie als hij Re-

gine ziet binnenkomen. “Kindje toch, wat komt gij hier doen? Het is toch enkel de moeder van je vader die joods is. Maar ja, nu je je spontaan gemeld hebt, moet ik je wel registreren. De SS staat nauwlettend toe te zien.” De onschuldige bange onderworpenheid van de heer Lambin, zo heette de brave man, had verreikende gevolgen. Drie jaar later, in 1943, bonken twee vlaamse SS’ers, aangevoerd door de gestapo, op de deur van het huis waar Regine woont. Ze wordt opgepakt en afgevoerd naar de Dossinkazerne in Mechelen, vanwaar ze, na een lang debat over hoeveel percent joods bloed ze nu wel heeft, zal gedeporteerd worden naar auschwitz.

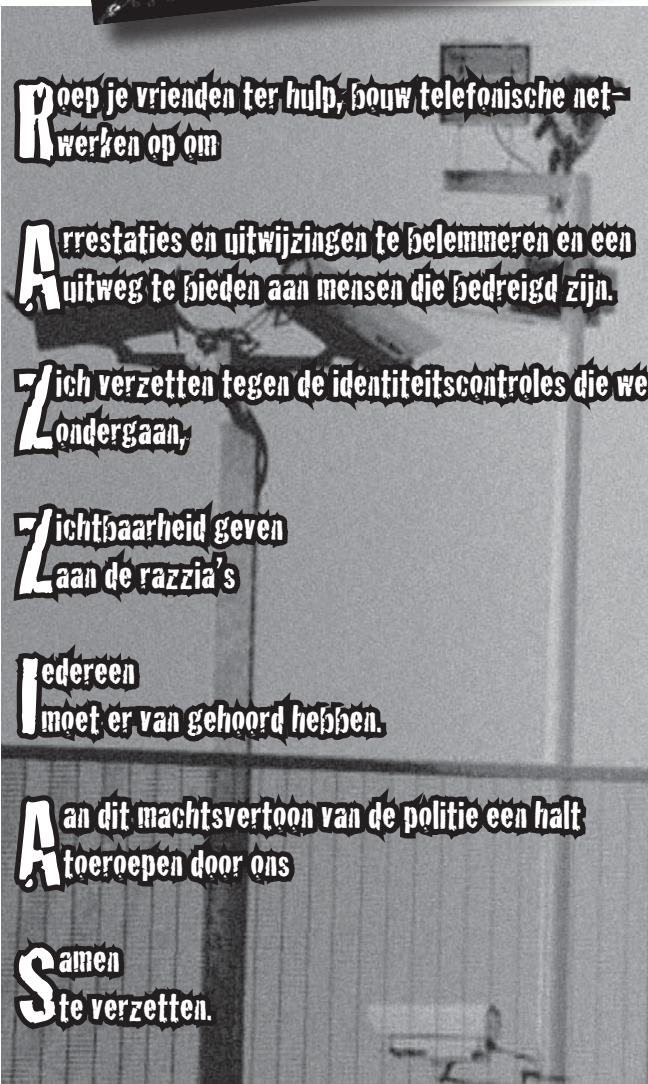
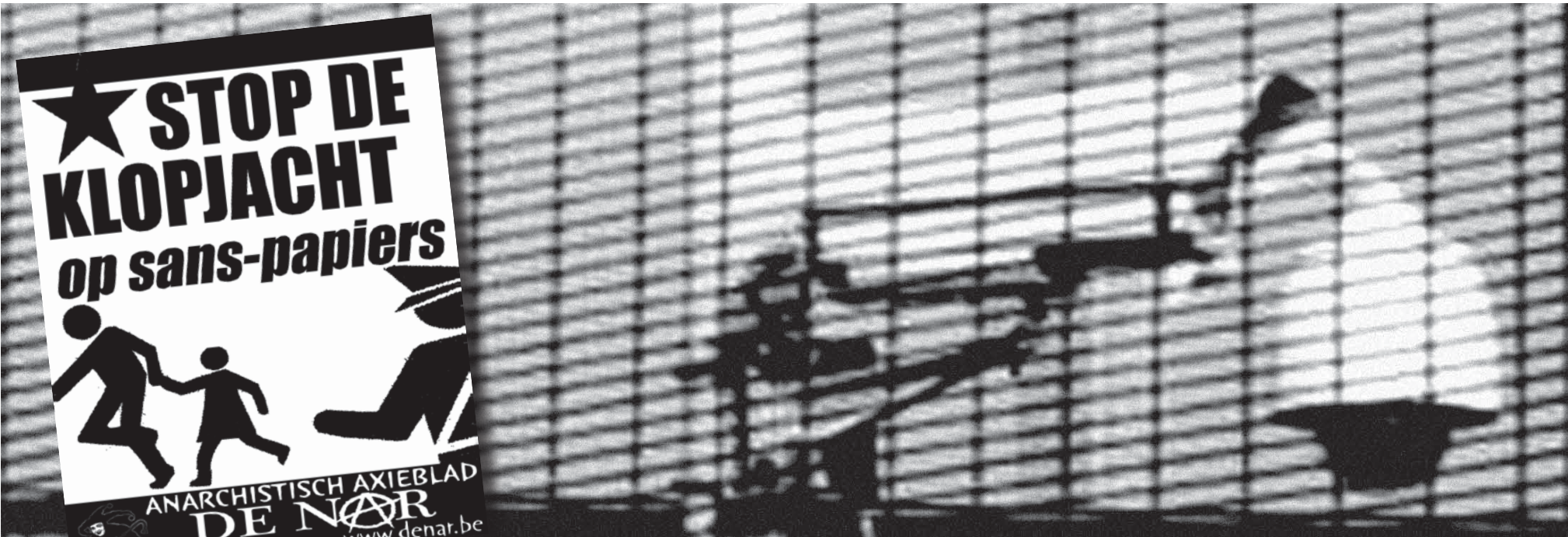
Mei 2007. Blauwe uniformen bellen aan bij Indra Gurung, een vluchteling afkomstig uit nepal. Niks vermoedend opent de man de deur. In een ik en een gij worden een paar van zijn spullen in vuilniszakken gestopt, die samen met hem worden afgevoerd naar de cellen naast het leuvense stadhuis. Geen buur, geen omstaander die ook maar een kik geeft. Later op de dag arriveert een blauwe celwagen van de dienst vreemdelingenzaken, die de jongeman afvoert naar het deportatiekamp in vottem.

Hoe treffend de gelijkenis ook, wie ze nog maar durft te maken, wordt onmiddellijk weggehoond. Is het niet onze democratie die de hatelijke systemen van het fascisme én het communisme uiteindelijk heeft verslagen? Inderdaad, de grote politieke partijen hebben, sinds de opkomst van extreem-rechts, de rangen gesloten en van het vlaams belang de vijand nummer één van *ons* systeem gemaakt. Integratie, gelijke kansen en herverdeling, sociaal werk en sociale welvaart zijn *bon ton* geworden. Voor wie dit front aanvalt, zijn geen woorden vuil genoeg. Dag in dag uit wordt ons ingeprent dat we in de beste van alle mogelijke werelden leven, dat we dit systeem met hand en tand moeten verdedigen. Dat we harder en langer zullen moeten werken, om *onze* pensioenen nog te kunnen betalen; dat we de sociale zekerheid een beetje moeten regionaliseren, om te vermijden dat ze helemaal wordt gesplitst; dat *ons* systeem bedreigd wordt door profiteurs en luiwammesen van buiten af, die de vruchten van de bomen van *ons* eilandje komen stelen. Het is deze metafoor van het welvarende eilandje, vrucht van *onze* noeste arbeid, waarmee Vandenbroucke zowat twintig jaar geleden -toen nog voorzitter van de socialistische

partij, vandaag vlaamsch minister- deze ideologie voor het eerst in dit landje verwoordde in zijn manifest over dromen en mensen. Het is misschien ook deze ideologie die er voor zorgt dat de bange blanke man schichtig de blik afwendt bij menig razzia waarvan hij getuige is in de tram, op de bus of in de nachtwinkel, waar hij nog net een graantje van *onze* welvaart wou komen meepikken, en zwijgend niets doet.

De vlugschriften hieronder roepen op om komaf te maken met die gedweë mentaliteit, het hoofd te richten en eindelijk in te zien dat niet de sans-papier of de kleine winkeldief onze vijand is. Dat het echte gespuis, waarop we onze pijlen moeten richten, diegenen zijn die onze kop hebben volgespoten met deze vergiftigde ideologie.

Want voor we het goed door hebben, zitten we allemaal in *ons* eigen kamp: de ene in het werkkamp, de ander in het schoolkamp, en nog een ander in het gekkenkamp... en op de tram die aan ons celraam voorbijraast heerst de gespannen rust van orde en discipline.

Razzia's op metro, tram en bus (Louizalaan, Kunst-Wet, Schuman, station Brussel Centraal enz. ... en bij elke controle van je vervoersbewijs), op jacht naar mensen zonder papieren. Samenwerkingsverbanden tussen flikken en controleurs om clandestienen te pakken. Invallen op plaatsen waar ze vaak vertoeven (Overwinningsstraat, vzw “Chez Nous”, enz.), ja zelfs in hun eigen woonplaats.

Ook al dateren deze praktijken niet van gisteren, tegenwoordig worden ze dagelijkse kost, gerechtvaardigd door de mediahete over veiligheid en strijd tegen het terrorisme. Het gaat niet louter meer om interventies bij nacht en ontij. Door het aantal openlijke operaties op te drijven, worden we elke dag meer geconfronteerd met de aanwezigheid van de politie op het openbaar vervoer, in de straten, op café,... enz. Zo worden we kroongetuigen van een tastbare realiteit, die deel gaat uitmaken van onze dagelijkse routine.

We moeten vaststellen dat angst en eenzaamheid het gevolg zijn van de controles en de veiligheidsmaatregelen die ermee gepaard gaan.

Angst bij “illegalen” om opgesloten te worden in één van de gesloten centra waarmee dit land bezaaid is (Vottem, Steenokkerzeel, Merksplas, Brugge...), of om uitgewezen te worden. De “illegaal” wordt tot “publieke vijand nummer één” gebombardeerd om zo de verstrenging van de controles en repressie te verantwoorden en de minutieuze fichering van de bevolking acceptabel te maken. En als grote delen van de bevolking vandaag totaal machteloos staan, dan is dat een gevolg van de ontwikkeling van het kapitalisme dat nood heeft aan een reserveleger van werkkrachten om in stilte te kunnen uitbuiten. Deze misbruiken ontmaskeren de democratie als een leugen, in het leven geroepen om deze feiten te verdoezelen. Angst gebouwd op de grondvesten van een xenofobe propaganda over veiligheid

voor de “legale” burgers die hun verworven rechten ondermijnd zien door de aanwezigheid van zwartwerkers, immigranten en vreemdelingen. Een hele handel bloeit op dankzij dit principe van controle en verraad: van technische snufjes (camera's, chipkaarten, ...) tot nieuwe jobs (controleurs, preventie-ambtenaren, politie-agenten...).

Deze situatie spruit voort uit een welbepaalde logica.

Zelfs al zijn we er maar vluchtig langs voorbijgegaan, hoe lang gaan we nog doen alsof onze neus bloedt? Niks zeggen, of er alleen maar over praten als het al gepasseerd is, is de realiteit blijven ontvluchten en zich wentelen in de passiviteit. Controle is niet iets dat ons van buiten wordt opgedrongen en ons leven slechts van verre vorm geeft. Ze bepaalt het arbeidsritme dat ons wordt opgedrongen. Onze wederzijdse verhoudingen worden erdoor afgestemd op de maat van de wet van de commercie. Haar echo's beheersen de propaganda van de media en de opvoeding. Ze oefent ons om er aan deel te nemen, al was het maar door onze mond te houden wanneer er een razzia plaatsvindt voor onze neus.

Aan de zijlijn blijven staan, kan niet – Laat ons dus medeplichtig worden aan de revolte tegen de uitwijzingsmachine.

Ons onderdompelen in een realiteit die we tot nu toe slechts van op afstand, uit onze luie zetel, zagen gebeuren, zal onze ogen openen en ons aanzetten om terug het heft in eigen handen te nemen, de stap tot directe solidariteit te zetten door tussenbeide te komen tijdens razzia's, en anderen aan te sporen hetzelfde te doen, door mensen te verwittigen als er controles aan de gang zijn, door netwerken op te richten om clandestienen te laten onderduiken... door informatie te geven en initiatieven te nemen om deze krachtsverhoudingen die ons isolement en onze onmacht hebben veroorzaakt, op hun kop te zetten.

Zandkorrels in de deportatiemachine

Van razzia's en deportaties... naar verzet en mislukte deportaties

De metro wordt opeens overspoeld door flikken en controleurs, mensen worden eruit gepikt omdat ze geen papieren hebben... De eerste stap naar deportatie. De staat heeft deportaties nodig om het systeem te beschermen. Wanneer 'de vreemdeling' de nieuwe vijand is, worden de racistische en nationalistische gevoelens gevoed. De 'vreemdeling' zou de oorzaak zijn van alle miserie die de staat veroorzaakt. Je moet angstig zijn, bang voor het onbekende, bang om te verliezen wat je hebt. Een groot deel van de mensen zonder papieren zijn handig om miserabel werk te doen, de anderen moeten gedeporteerd worden. Dan worden ze in deportatiekampen opgesloten. Onlangs kondigde de Belgische staat de bouw van twee nieuwe deportatiekampen aan. Het gaat over een familiecamp en een kamp ter vervanging van het 127 en het INAD-centrum.

STOP! We moeten breken met het gevoel van machteloosheid tegenover dit alles. Wat met de verhalen over verzet tegen controles? Over mislukte deportaties, ontsnappingen, onvindbare nationaliteiten. Wie vertelt het verhaal van de mensen die hun situatie niet aanvaarden?

Op straat

- Het is best om geen paspoort, adressen of telefoonnummers van je thuisland of een ander Europees land mee op straat te nemen. Als het niet anders gaat, gebruik dan geheime codes. Ook in je GSM staan telefoonnummers van de mensen met wie je contact had. Dit zijn geen bewijzen van je nationaliteit, maar de Dienst Vreemdelingen Zaken (DVZ) kan ze gebruiken.

Tijdens razzia's

- Je kan aan de metro-ingang doorvertellen wanneer er een razzia is, of anderen waarschuwen wanneer je een controle zag op de bus, in het station, op café, op pleintjes,...
- Mensen met papieren lopen minder risico wanneer ze problemen maken tijdens een razzia. Dit kan voor iemand zonder papieren een kans zijn om te gaan lopen. Wanneer je reageert op een razzia kan je meer impact hebben dan te betogen om de aandacht van ministers te trekken.
- Controleurs zijn geen helden. Er zijn controleurs die al bang zijn als je fel reageert.

Op het politiebureau

- Pas op voor tolken! Ze werken samen met de politie. Probeer je taal te vermengen met andere talen zodat hij niet kan weten welke taal je spreekt.
- Laat je niet bedreigen door de politie. Zij willen je bang maken omdat je dan misschien zegt waar je vandaan komt. Vertrouw ook geen vriendelijke politie. Ook zij werken om je te deporteren.
- De politie zal je altijd deze 3 vragen stellen:
1. Wat is je naam?
Als je in Europa wil blijven, is het beter om te liegen tegen de politie en een andere naam op te geven.

2. Wat is je nationaliteit?

Ook hierover moet je liegen. Je kunt één van de landen zeggen waarvan je weet dat het moeilijk is om ernaar te deporteren. (Algerije, Uganda, Syrië, Vietnam, Rusland, Ecuador) Sommige ambassades geven geen laissez-passers voor de mensen die niet willen terugkeren. (Egypte, Liberia, Afghanistan, Iran, Mongolië en, indien je geen gerechtelijk verleden hebt, Birma en Cuba). In België is er geen ambassade van Bhutan, en ook geen van Somalië. Je kan doen alsof je van één van deze landen komt.

3. Hoe ben je in Europa gekomen?

Het is altijd beter om te zeggen dat je met de boot gekomen bent, en niet met het vliegtuig. Als ze je echte naam weten, kan de DVZ via de luchthaven te weten komen van welk land je komt.

In het deportatiekamp

Legaal

- Iedereen die in een deportatiekamp komt, kan een procedure voor de Raadkamer starten. De Raadkamer beslist of je vrijgelaten moet worden. Er zijn groepen die immigranten helpen en de contacten van goede advocaten hebben (info@vluchteling.be, coordsanspapiers@yahoo.fr). Je kunt ook een gratis advocaat vragen via de sociaal assistente, maar die zijn vaak minder goed.

Liegen over de nationaliteit

- Sommige ambassades geven geen laissez-passers voor de mensen die niet willen terugkeren. Er zijn ook een aantal gebieden waarnaar niet gedeporteerd wordt. In België is er geen ambassade van Bhutan, en ook geen van Somalië. Je kan doen alsof je van één van deze landen komt.

Geheimhouden van de nationaliteit

- Het leven in het deportatiekamp is hard, je weet niet wat er met je gaat gebeuren. Blijf sterk en probeer je naam en nationaliteit te verzwijgen. Na 2 tot 4 maanden wordt je opnieuw vrijgelaten. Uitzonderlijk blijf je langer opgesloten.

- Pas op voor de cipiers! Er werken cipiers van allerlei landen in de kampen. Dit is omdat ze de talen kennen en kunnen weten van welk land je komt. Vertrouw nooit een cipier, spreek een andere taal met hem.
- Ook de sociaal assistenten werken om je te deporteren. Misschien lijken ze vriendelijk, maar vertrouw hen niet! Ook zij willen graag weten vanwaar je komt. Ze spelen met de informatie die ze over je hebben (ze kunnen liegen en informatie verbergen). Ze proberen je laatste hoop te breken. Blijf sterk!
- Neem beter geen pillen aan van de dokter. Het is gekend dat er in de deportatiekampen gevaarlijke psychiatrische pillen gegeven worden aan de gevangenen. Deze pillen verzwakken je.
- Natuurlijk wil je naar familie en vrienden belten als je het moeilijk hebt. Weet dat alle telefoonnummers waarnaar je belt geregistreerd worden en dat je zo informatie geeft aan de DVZ

Verzet tegen de vrijwillige terugkeer

- Ga niet in op voorstellen voor vrijwillige terugkeer. De deportatiekampen zullen met je gevoelens spelen en het "thuisland" voorstellen als een plaats waar je gelukkig zal zijn. Geef niet op.
- Het is beter om geen papieren te tekenen, het kan een valstrik zijn.

Ontsnappen

- Ontsnappen uit de deportatiekampen is mogelijk. Het voorbije jaar ontsnapten er tientallen mensen. Wees sterk.
- De cipiers zijn geen supermannen, als je samenwerkt ben je sowieso sterker dan hen.
- De deportatiekampen hangen vol camera's. Camera's worden in de eerste plaats gebruikt om mensen bang te maken. Het is niet zeker dat de camera's 24 uur op 24 bekeken worden. Zelfs als dat wel het geval is, is het nog niet zeker dat de cipiers kunnen ingrijpen als je gaat lopen.

Opstanden en sabotage

- Het voorbije jaar waren er heel wat rellen en opstanden in de deportatiekampen. Mensen

waren woedend door de situatie waarin ze zaten, kwamen in opstand nadat iemand in isolatie geplaatst werd of nadat de dood van een gevangene bekend raakte. Tijdens een opstand ontdek je je kracht als groep. Op die momenten bepalen de gevangenen de agenda van de gevangenis, en niet omgekeerd. Sabotage kan de deportatiemachine ook veel schade toebrengen.

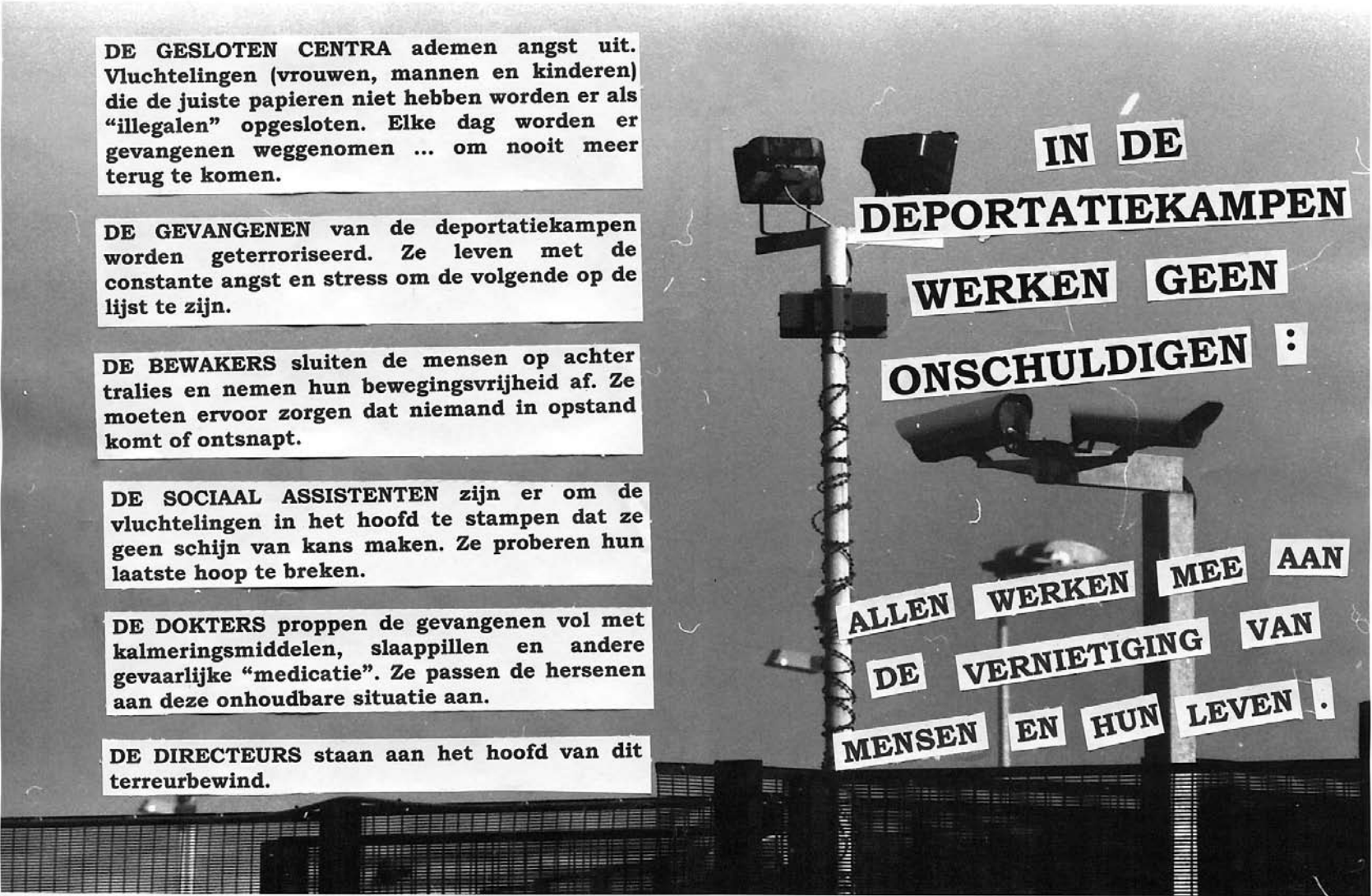
Op de ambassade

- Wees niet bang wanneer je een interview moet afleggen op de ambassade, spreek je eigen taal niet, zeg niet vanwaar je komt.

Op de luchthaven

- Je kan weigeren om gedeporteerd te worden, tot meerdere malen toe. Na elke mislukte deportatiepoging zijn er meer veiligheidsmaatregelen. Schreeuw, maak lawaai, wees sterk en wees niet bang. Als je terug naar het kamp gebracht wordt, heb je opnieuw een kans om vrij te komen.
- Er zijn organisaties die je kan contacteren voor hulp als je wil proberen om je deportatie op de luchthaven tegen te houden. (www.vluchteling.be, www.regularisation.canalblog.com, 0474/088535)

**WIJ WENSEN
IEDEREEN
(MET OF ZONDER PAPIEREN)
MOED EN VAST-
BERADENHEID
TOE IN DE STRIJD
TEGEN
DEPORTATIES!**

BERICHTEN UIT DE WERELD VAN GESLOTEN CENTRA EN DEPORTATIES...

De muren van de gesloten centra en de stille moordmachine van stiekeme deportaties laten maar weinig openbaarheid toe. Deze berichten geven dan ook maar een beperkte weergave van wat er zich zoal afspeelt- in de hoop de discussie en actie tegen het moorddadige asiel-beleid aan te scherpen.

- **ZATERDAG 05/01:** In het gesloten centrum van Merksplas breekt een opstand uit. Omstreeks 14u plukken enkele cipiers iemand uit één van de leefgroepen, andere mensen uit de leefgroep zijn niet akkoord en reageren. Een groot deel van de dagzaal wordt vernield. Flikken worden het centrum binnen gestuurd om de opstand neer te slaan, rond 17u krijgen zij de situatie onder controle. Na afloop worden twaalf sans-papiers in isolatie geplaatst.
- **MAANDAG 07/01:** Een groep sans-papiers en enkele sympathisanten betogen voor het partij-bureau van de PS in Brussel.
- **DINS DAG 08/01:** Vier mensen ontsnappen uit het asielkamp in Steenokkerzeel. 2 Staven werden uit het traliwerk aan een raam verwijderd. Eén van de ontsnapt zou de volgende dag gedeporteerd worden.
- **DONDERDAG 10/01:** De ruiten van de kantoren van de Regie der Gebouwen in Brussel worden gebroken. Op de muur wordt de slogan ‘de revolte van Merksplas achtervolgt je...’ geschilderd.
- **ZATERDAG 12/01:** Tijdens een grootscheepse razzia op de treinen tussen Antwerpen en Brussel arresteert de spoorwegpolitie 25 sans-papiers. Woe 16 jan: In Antwerpen betogen een 300-tal mensen tegen de klopjacht op sans-papiers. De betoging eindigt op het Sint-Andries plein, waar voorgelezen wordt uit een kroniek van arrestaties en uitwijzingen van het afgelopen jaar. Za 19 jan: Zo’n 60 mensen uit de streek van Willebroek houden een manifestatie aan het asielkamp van Brugge. De betoging vindt plaats in solidariteit met Victor, een sans-papiers uit Puurs die de week voordien opgepakt werd tijdens een razzia op de trein van Mechelen naar Brussel en opgesloten werd in het asielkamp van Brugge in afwachting van zijn deportatie. Vrij 25 jan: Tijdens razzia’s in enkele VZW’s in Gent worden vier sans-papiers opgepakt. Enige tijd later worden ze vrij gelaten met een bevel het grondgebied binnen de 5 dagen te verlaten.
- **ZONDAG 27/01:** Gedurende 1 uur lang bezetten een 100-tal sans-papiers de Sint Goedele kathedraal in Brussel. Dit doen ze om de aandacht te vestigen op de situatie waarin ze leven en om hun eis voor algemene regularisatie kracht bij te zetten.
- **DINS DAG 29/01:** Minister van Werk Josly Piette (cdH) verklaart bezig te zijn met een wets-ontwerp dat het voor asielzoekers, die een officiële procedure zijn gestart, mogelijk moet maken zich ten dienste te stellen van de Belgische arbeidsmarkt.
- **WOENSDAG 06/02:** In Varsenare worden 5 sans-papiers gearresteerd en overgeleverd aan dienst vreemdelingenzaken. Ze krijgen een bevel het grondgebied binnen de vijf dagen te verlaten.
- **VRIJDAG 08/02:** Op het gemeentehuis van Sint-Gillis krijgt een asielzoeker te horen dat zijn regularisatieaanvraag is afgewezen en moet hij een papier ondertekenen waarin hij belooft het Belgisch grondgebied binnen de vijf dagen te verlaten. De man weigert dit te aanvaarden en valt enkele ambtenaren aan. Eén ambtenaar blijft achter met gebroken tanden, een andere met een gebroken hand en een derde vrouw is in shock. De drie zijn voor een tijd werkonbekwaam.
- **VRIJDAG 08/02:** IEen veertigtal kinderen van de hongerstakers in de Koningstraat in Brussel betogen voor het koninklijk paleis. Hun ouders beginnen ondertussen aan hun 40ste dag hongerstaking.
- **ZATERDAG 09/02:** Een 400-tal mensen betogen voor de gebouwen van de dienst vreemdelingenzaken in Brussel. De betogers zetten 150 lege stoelen neer, hiermee verwijzen ze naar de 150 sans-papiers die in hongerstaking zijn in de Koningstraat.
- **WOENSDAG 13/02:** De Europese commissie lanceert het voorstel om een centraal register in te voeren waarin alle biometrische gegevens opgeslagen worden van alle niet EU-burgers die de EU binnen komen. Ondertussen wordt de controle op de Europese grenzen alvast opgevoerd met behulp van satellieten en spionagevliegtuigen.
- **DONDERDAG 14/02:** Zo’n 150 sans-papiers en sympathisanten betogen in Gent voor een algemene regularisatie.
- **VRIJDAG 15/02:** Nadat er een tip binnen liep bij de politie van Veurne worden drie sans-papiers gearresteerd en overgeleverd aan dienst vreemdelingenzaken. Ze krijgen een bevel het grondgebied binnen de vijf dagen te verlaten.
- **MAANDAG 18/02:** Zes mensen ontsnappen uit het asielkamp van Merksplas. Een van de zes wordt vier kilometer verder weer gearresteerd. Kort na deze ontsnapping probeert nog iemand uit het centrum te ontsnappen, maar deze poging mislukt.
- **WOENSDAG 20/02:** INa 50 dagen hongerstaken zetten de 162 sans-papiers die een gebouw bezetten in de Koningstraat er een punt achter. Van het ministerie van binnenlandse zaken krijgen ze een oranje kaart, dit wil zeggen dat ze 3 maanden legaal in België mogen blijven.

Afgesloten op 23/02/2008

De jacht op de ongewensten blijft geopend...

Strijd tegen razzia’s en deportatiekampen in Frankrijk

Sinds ze op wat verzet stuiten, zijn de razzia’s tegen sans-papiers minder zichtbaar, de flikken zorgen dat ze discreter en mobieler zijn. De ontplooiing van uniformen wordt immers nog altijd niet overal aanvaard, en stoot soms op woede en revolte. De controles en de veralgemeende meenemingen gaan door, vooral in de treinstations, de metro- of RER-stations in de voorsteden. Regelmatig worden er tientallen personen op deze manier meegenomen en opgesloten. Tijdens de overbrenging zijn er “geweldd excessen” die eigenlijk geen uitzonderingen zijn: gedurende de achtervolging worden sommigen meteen neergeknald: zoals Reda Semouni, een sans-papiers van 30 jaar die, volgens de flikken, uit het raam is gevallen tijdens een huiszoeking op 8 januari 2008. Een voorbeeld onder de vele andere...

Het koor van de weeklagende burgers slaat hun afgezaagde liedje aan over de mensenrechten in ons prachtig democratisch land, en het uitschot van politiciërs proberen hun blazoen weer op te blinken. Zo komt het dat Delanoë, vervoegd door de linkse verenigingen, een mooie begrafenis biedt aan Chulan Zhan Liu, gestorven in september wanneer hij zich uit een raam werpt om te ontsnappen aan de flikken. Maar voor hen is het geen probleem dat de dagelijkse uitbuiting legaal is, dat de uitwijzingen plaatsvinden op “rechtmatige gronden”, dat de politie “de delinquenten” aanhoudt. Ze blijven rechtvaardigheid eisen, terwijl dit heel goed zijn vuile werk doet, duchtig verlengingen van opsluiting, maanden cel, verboden tot het grondgebied en uitwijzingsbevelen verdelend. We herinneren ons de tijd toen de PS, samen met de PC en de Groenen in de regering, de racistische wetten invoerde en de vliegtuigen voor sans-papiers charterde...

Ondanks de onophoudelijke bouw van nieuwe gevangenissen, die de bureaucraten van de opsluiting C.R.A. (centrum voor administratieve opsluiting) noemen, lopen deze over en ontploffen ze. Radiostilte van de beoefenaars van de liefdadigheid. Want deze keer komen diegenen die ze graag als berustende slachtoffers voorstellen, in opstand. Half december in het Centrum van Mesnil-Amelot (Seine-et-Marne), een aantal personen beginnen een hongerstaking, ze weigeren naar de cellen te gaan, brengen communiqués naar buiten om te protesteren tegen de arrestaties, de opsluiting en de uitwijzingen. De protesten zijn dan overgeslagen naar het Centrum van Vincennes waar ze blijven groeien. Vanaf begin januari hebben gevangenen geweigerd om geteld te worden en naar hun kamers te gaan terwijl ze VRIJHEID riepen. En het is in oproer uitgemond. Op 23 januari zijn er twee kamers in brand gestoken, de 25ste en 26ste hebben er 2 andere gebrand. Elke keer, natuurlijk, komen brandweer en flikken tussen, wat aanleiding geeft tot confrontaties. Sindsdien werden gevangenen in isolatie gestoken en vermenigvuldigen de zelfmoordpogingen zich. Aan de andere kant, de vier personen die opgepakt waren voor de brandstichtingen hebben ze uiteindelijk laten gaan en ze werden zelfs vrijgelaten uit het Centrum – één met 2 maanden voorwaardelijk boven het hoofd.

In Vincennes blijft de spanning onderhuids aanwezig. Er zijn nog altijd hongerstakingen. De protesten gaan door in andere centra, zoals in Nantes. Het is belangrijk dat diegenen die zich herkennen in deze opstand tegen de opsluiting en deze wereldorde, hem verbreden en verspreiden over de muren heen. Er zijn contacten gemaakt met de opstandelingen, vuurwerk is afgestoken, en solidariteitsbijeenkomsten hebben plaatsgevonden voor verschillende asielcentra, vooral van dat van Vincennes. Maar de opsluitings- en deportatiemachine werkt ook dankzij verscheidene radarwerken, waar het mogelijk is een zandkorrel in achter te laten: tegen de collaborateurs die dagelijks sans-papiers verklikken – in de administraties, het openbaar vervoer, de banken -, tegen de bouwers en leveranciers van gevangenissen van alle soorten en diegenen die hen meebeheren, tegen de bedrijven die de uitwijzingen uitvoeren, de hotels of de luchthavens die dienen als wachtplaatsen... *Ce qui dégoûte le coeur, que la main s’y attaque!*

Solidariteit met de opstandelingen!

Vertaling van “La chasse aux indésirables reste ouverte...” ; verspreid in Parijs en omgeving.

“Ik wil weg hier. Ik wil vrij zijn.”

Chronologie van de laatste gebeurtenissen in de Franse deportatiecentra

Weigering van naar de kamer te gaan, weigering van de telling, weigering van eten, brandende kamers, ruzie met de flikken. Deze dagelijkse daden van revolte komen voort uit en zijn gericht tegen de organisatie van het deportatiecentrum, ze komen voort uit en zijn gericht tegen alle momenten van controle en vernedering die daar mee samen gaan. Ze kennen geen doel, ze hebben geen enkele limiet. Ze worden overgenomen door elke nieuwkomer. Enkel het isolement en de repressie zullen de opstand van Vincennes kunnen stoppen. Maar hij zal doorgaan als wij regel-

matig blijven telefoneren met de gevangenen en hen blijven bezoeken en als we ons blijven informeren over wat er binnen gebeurt. Hij zal doorgaan als we blijven samenkomen voor het deportatiecentrum. Hij zal doorgaan als de initiatieven zich vermenigvuldigen komende van verschillende groepen, collectieven, individuen (acties, affiches, stickers enz.). Hij zal doorgaan als de opstand zich verspreidt naar andere centra, naar andere steden, naar de hele samenleving. Hij zal doorgaan en zich verspreiden als we samen met hen revolteren.

20 DECEMBER – De gevangenen van het deportatiecentrum in Mesnil-Amelot (Seine-et-Marne) starten een protestbeweging: dossiers met klachten worden aangelegd, eisen worden op kleding geschreven...

27 DECEMBER – Verschillende gevangenen beginnen een hongerstaking in Mesnil-Amelot.

“We zijn allemaal opgepakt, sommigen naar aanleiding van een bezoek aan het commissariaat, sommigen naar aanleiding van administratieve zaken, velen tijdens de razzia’s tegen immigranten. Wij weigeren te worden behandeld als ondermensen en roepen alle personen die nog denken dat wij mensen zijn op om ‘stop’ te zeggen tegen deze racistische politiek.”

Abou, beschouwd door de flikken als één van de leiders van de beweging, wordt overgeplaatst naar het deportatiecentrum van Vincennes. Diezelfde dag beginnen de gevangenen van Vincennes een hongerstaking en weigeren ze terug te keren naar hun kamers. Abou die voor het tribunaal moest verschijnen, wordt vrijgelaten.

Een maand geleden kon een gevangene ontsnappen uit de CRA (Centre de Rétention Administrative, gesloten asielcentrum, nvdv.) van Vincennes. Sindsdien zijn de flikken heel nerveus en agressief tegenover de sans-papiers. Ze doorzoeken de cellen op eender welk uur tijdens de nacht en voeren 8 tot 10 controleronden uit in plaats van 3 ronden in 24 uur. De flikken hebben ook het bevel gekregen om iedereen te tellen elke avond, om te zien of niemand ontsnapt is.

28 DECEMBER – ‘s Nachts vallen 150 oproerflikken het deportatiecentrum van Vincennes binnen en dwingen iedereen terug naar de cellen.

29 DECEMBER – De protesten verspreiden zich in de twee centra van Vincennes waar verschillende sans-papiers de hongerstaking vervoegen en weigeren naar de cellen terug te gaan. Wanneer de flikken een man die rookt, beschuldigen van een aansteker te hebben binnengesmokkeld en hem in isolatie willen steken, komen andere gevangenen tussen. De oproerflikken komen opnieuw binnen om de opstand neer te slaan, minstens 3 personen raken hierbij gewond. Verschillende gevangenen worden in isolatie gezet. Maar de hongerstakers blijven hun wil om niet toe te geven uiten.

Ze eisen de stopzetting van de politiek van de cijfers (elk jaar moet er een aantal deportaties gehaald worden, vorig jaar waren er dat 25.000, nvdv.), de razzia’s en de deportaties. Ze willen geen “verbetering van de opsluitingsomstandigheden” maar de sluiting van de asielcentra, want deze kunnen niet gehumaniseerd worden.

31 DECEMBER – Bijeenkomst voor het asielcentrum in Vincennes waarbij vuurwerk wordt afgeschoten en slogans geroepen. Binnen wordt verschillende keren het brandalarm in werking gesteld. 4 personen worden opgepakt en enkele uren later terug vrijgelaten.

2 JANUARI – De gevangen sans-papiers in Mesnil-Amelot verklaren verder te gaan met hun hongerstaking.

3 JANUARI – 200 mensen komen samen aan het deportatiecentrum in Vincennes. De mobilisatie groeit, elke dag zijn er bijeenkomsten aan het centrum.

4 JANUARI – De prefectuur organiseert een geleid bezoek voor journalisten in het deportatiecentrum om aan te tonen dat er binnen niets gebeurd en dat de omstandigheden er niet onmenselijk zijn.

Diezelfde dag wordt Paul Wem, ook beschouwd als een leider, uitgewezen naar Gabon terwijl het administratief tribunaal van Melun nog geen uitspraak had gedaan over zijn uitzettingsbevel. Daarenboven blijkt dat hij niet van Gabon is, maar van Kameroen. Hij mag het grondgebied van Gabon dus niet betreden en hij zit vast in de transitzone voor minstens 19 dagen.

5 JANUARI – Betoging van 1000 mensen aan het deportatiecentrum van Vincennes. Vuurwerk wordt vanop de parking afgestoken, de flikken chargeren. 1 persoon wordt opgepakt, waarop een solidariteitsbetoging plaatsvindt aan het commissariaat. Daarvoor waren er dagelijkse bijeenkomsten van honderden mensen.

De politie vraagt aan de gevangenen om te stoppen met hun protesten in ruil voor hun vrijlating. De hongerstaking wordt stopgezet maar niemand wordt vrijgelaten en de repressie blijft toenemen.

10 JANUARI – De gevangenen van het asielcentrum in Vincennes weigeren de dagelijkse telling en weigeren ook naar de eetzaal te gaan.

11 JANUARI – De opstandelingen klagen de willekeurige toewijzing van nationaliteiten aan. Voor de gevangenen van de Sub Sahara wordt een laissez-passer gevraagd aan de ambassades van Mali, Senegal of Guinée die dat bezorgen zonder een bewijs van de nationaliteit te vragen.

13 JANUARI - “Elke ochtend worden we gefouilleerd. We gaan naar de refter omstreeks 9 uur. Deze middag hebben ze ons witte bonen gegeven die vervielen op 5 januari. Toen we dat meldden, zeiden ze ons dat ze niet hier zijn om naar datums te kijken. Dat ze het niet willen weten. Wanneer we gaan rusten, komen de flikken onze kamers doorzoeken. ‘s Nachts zijn ze in de gang. Als we naar het toilet gaan, volgen ze ons en laten ze de deur openstaan. Ze provoceren ons. Om middernacht zetten ze het alarm aan zodat we niet kunnen slapen. Ondanks alles moeten we samenkomen. We mogen niet stoppen. Iedereen moet akkoord zijn om de strijd terug aan te gaan.”

14 JANUARI – In een paviljoen zijn 20 mensen al gedurende enkele dagen in hongerstaking.

15 JANUARI - “We blijven doorgaan met discussiëren. We doen vergaderingen met de 2 paviljoenen: een persoon komt naar de omheining om te vertellen wat er in het ene paviljoen is gebeurd en vice versa.”

16 JANUARI - “We hebben een vergadering gehad. Er is gesproken over een herstart van de beweging. Vele mensen hebben er niet het moreel voor. We mogen het hoofd niet laten hangen.”

19 JANUARI – Een betoging van 4000 personen gaat naar het gesloten asielcentrum van Vincennes. Op de parking verzamelen zich 500 individuen en er vliegen verschillende projectielen richting de flikken. Vuurwerk wordt afgestoken, van een politievoertuig worden de banden lek gestoken. De gevangenen hangen witte doeken en spandoeken uit de ramen en op de prikkeldraad, ze roepen “Liberté”. ‘s Avonds doorzoeken de flikken de cellen.

Ook in Angers, Nîmes, Lyon, Rennes ... zijn er betogingen tegen de gesloten asielcentra. In Toulouse steekt een gevangene zijn matras in brand op het moment van de bijeenkomst.

22 JANUARI – De gevangenen van het gesloten asielcentrum in Vincennes weigeren ‘s nachts naar de cellen terug te keren en weigeren ook de telling. De oproerflikken komen binnen en verplichten iedereen naar de cellen te gaan. Iedereen roept “L-I-B-E-R-T-É”.

“Er is een Tunesiër die weigert te eten. De dokter heeft hem gezegd dat hij hem niet verzorgt zolang hij weigert te eten.”

“We slapen niet. We worden constant wakker gemaakt door de luidspreker. Ze roepen de telling om, de bezoeken, de uitwijzingen, wanneer iemand voor de rechter moet verschijnen. Het houdt nooit op.”

“Er is geen directe toegang tot de Cimade (ngo voor hulp aan vluchtelingen, nvdv.). Je moet 2 deuren gecontroleerd door de politie, door.”

In de CRA van Palaiseau zijn 20 opgesloten sans-papiers (van de in totaal 30) in hongerstaking om hun vrijlating te verkrijgen.

23 JANUARI – In het deportatiecentrum van Vincennes wordt brand gesticht in een kamer. De flikken en brandweer komen binnen, de situatie is gespannen.

“De politie zei:”Ga weg! We willen jullie niet hier!” Een flik zei mij:”Ik ben hier bij mij!” Ze hebben ons gezegd:”Als jullie niet terug gaan, zullen we jullie met geweld doen terugkeren.” Ze hebben ons verplicht terug naar de kamers te gaan door ons met helmen terug te duwen.”

“We discussiëren. Maar het is moeilijk. Ze controleren ons de hele tijd met de bewakingscamera’s. Ze controleren ons dag en nacht.”

“Men moet betogingen doen buiten. Dat doet ons goed. We gaan naar buiten. We roepen. Als men één, twee, drie keer per week betoogt, gaan ze het wel begrijpen.”

“Vanavond hebben enkelen brand gesticht in hun kamer door papier op te branden. De brandweer is tussengekomen om de brand te blussen. De politie heeft niemand gearresteerd. Misschien willen ze het centrum plat branden.”

6 personen gaan in hongerstaking in de CRA van Nantes. Diezelfde dag word er een bijeenkomst gehouden aan het asielcentrum.

24 JANUARI – Enkele personen in het gesloten asielcentrum in Vincennes weigeren te eten en gooien hun voedsel op de grond.

“De politie filmt diegenen die in opstand komen. Ze zonderen hen af en zetten hen in het andere gebouw. Vandaag hebben ze 2 personen meegenomen. Onder hen was er een Tunesiër die al gedurende meer dan 10 dagen niet had gegeten. Hij heeft 9 kg verloren.”

“Vandaag hebben ze een Algerijn gedeporteerd, morgen zijn het Chinezen. ‘s Avonds schrijven ze op een bord de naam, de bestemming, het vertrekur en de luchthaven van de mensen die de volgende dag uitgewezen gaan worden. Het komt voor dat mensen worden gedeporteerd zonder dat hun naam op het bord was geschreven. Dat is vooral het geval bij diegenen die problemen veroorzaken. ‘s Ochtends komt de rijkswacht hen ophalen en neemt hen mee naar de luchthaven.”

“Gisterenavond hebben ze de telefooncabines gesloten om middernacht na het oproer. Ze hebben ze deze ochtend pas terug geopend.”

“Gisteren hebben 4 flikken me besprongen. Ze hebben me mijn vest afgetrokken. Ze hebben me gezegd dat ik niet verzorgd zal worden zolang ik niet eet. Ze hebben me verplaatst naar het andere gebouw. Het is nu al gedurende 18 dagen dat ik niet eet. Ik eet niet omdat het voedsel niet hallal is. In ieder geval wil ik mezelf niet voeden. Ik drink enkel water en koffie. Vandaag heeft de dokter weer geweigerd om me medicijnen te geven als ik niet eet. Ik wil weg uit het centrum. Ik wil vrij zijn. De Cimade heeft geweigerd om mijn beroep te behandelen. Ze zeiden dat de 24 uren waren verstreken maar dat is niet waar.”

25 JANUARI – Alle gevangenen weigeren het eten. Er breken rellen met de oproerflikken uit. Brard, burgemeester van Montreuil komt naar het deportatiecentrum. “Hij heeft ons gezegd dat we de politie moeten respecteren. Hij heeft ons gezegd dat zij niet verantwoordelijk zijn, dat de beslissingen van hongerop komen. De mensen hebben hem gezegd dat ze niet hun opsluitingsomstandigheden willen verbeteren, ze willen vrijheid.” In een kamer wordt brand gesticht.

In Nantes wordt één van de hongerstakers vrijgelaten. Een andere die als leider wordt aanzien, is naar Rennes overgebracht.

26 JANUARI – Een dertigtal personen komen samen voor het

deportatiecentrum van Vincennes. Een massale ontplooiing van ordetroepen probeert de bijeenkomst op afstand te houden en de opgesloten en mogen niet naar de binnenplaats, maar er kan toch heen en weer geroepen worden. Daarop wordt de parking ontruimd door de flikken.

In de toiletten en in twee cellen wordt brand gesticht. De gevangenen weigeren te gaan eten en blokkeren de eetzaal. De flikken verjagen de blokkade, maar enkel een minderheid gaat uiteindelijk eten. ‘s Avonds doorzoeken 60 oproerflikken alle cellen en fouilleren personen. 2 personen worden overgebracht naar het tweede paviljoen. Verschillende gevangenen worden in elkaar geslagen.

“Ze hebben alle kamers doorzocht. Ze hebben ons gefouilleerd. Ze hebben een aansteker gevonden. Ze hebben 2 personen overgebracht naar het andere gebouw.”

27 JANUARI – Familie van de gevangenen mogen niet op bezoek. In de namiddag zijn er weer confrontaties tussen de sans-papiers en de flikken in het gesloten asielcentrum van Vincennes. 2 keer wordt er brand gesticht.

“De brandweer is binnengekomen om het vuur te doven. Ze hebben ons in de refter opgesloten. 20 flikken hebben 4 personen gewelddadig meegenomen. Ze staan onder toezicht voor brandstichting van het centrum.”

“Men zou zeggen dat het hier oorlog is.”

60 mensen proberen buiten samen te komen, maar worden verhinderd door een massale aanwezigheid van flikken.

28 JANUARI: Bijeenkomst van een twintigtal personen aan het asielcentrum van Nantes, waar een gevangene in hongerstaking is sinds 20 januari. Er zal elke avond een bijeenkomst worden gehouden. In het deportatiecentrum van Rennes is er ook een persoon begonnen met een hongerstaking.

In het centrum van Vincennes is de sfeer gespannen. Er waren drie zelfmoordpogingen. 4 gevangenen worden in isolatie gezet omdat ze te veel met de “agitators” van buitenaf hebben gesproken of omdat ze kwaad werden omdat een bezoek hen ontzegd werd. 4 andere personen die beschouwd worden als leiders, worden opgepakt en beschuldigd van brandstichting in de kamers.

29 JANUARI: 2 van de opgepakte personen worden vrijgelaten en worden niet teruggebracht naar het asielcentrum. 2 andere gevangenen die gepoogd hadden zelfmoord te plegen, worden vrijgelaten.

30 JANUARI: De twee andere opgepakte personen worden overgebracht om voor de correctionele rechtbank te verschijnen. Eén persoon wordt vrijgelaten, haar zaak werd geseponeerd. De tweede verschijnt direct voor de rechter en wordt beschuldigd van “onvrijwillige brandstichting door een vergeten brandende sigaret”. Hij krijgt 2 maanden voorwaardelijke celstraf en wordt meteen vrijgelaten. In het deportatiecentrum van Vincennes zijn er 2 nieuwe zelfmoordpogingen.

31 JANUARI: Gevangenen in Vincennes vertellen dat sommigen nog altijd in isolatie zitten, anderen gaan met de hongerstaking door en nog anderen wanhopen en praten over zelfmoord.

1 FEBRUARI: Een vijftiental gevangenen verscheuren hun kaarten (die respectievelijk dienen voor het eten, voor de dokter, voor de Cimade, maar ook om je te controleren op elk moment en voor de telling ‘s nachts). Daarna gooien ze ze in de gang.

3 FEBRUARI: Een gevangene zegt dat de situatie in het centrum nog altijd gespannen is: verschillende personen zijn in hongerstaking, elke dag zijn er zelfmoordpogingen (door ophanging, overdosis of doorsnijden van aders). Na een bezoek aan het ziekenhuis, is het de willekeur: ofwel worden ze vrijgelaten ofwel worden ze teruggebracht naar het asielcentrum. Hij zegt ook dat er regelmatig gevechten met de flikken uitbreken. De bijeenkomst en het vuurwerk van zaterdagavond waren binnen goed te horen. Dat is altijd hartverwarmend...

In het tweede paviljoen zijn gevangenen bijeengekomen om een brief naar de commandant van het centrum te schrijven. “Terwijl we hem schreven, is er een flik langsgelopen om te vragen waar we mee bezig waren. Hij zei dat het idioot was. Iemand heeft hem geantwoord “Je mond!”. Hij is vertrokken en teruggekomen met 5 collega’s. Ze wouden hem meenemen samen met de brief. We hebben geweigerd. We hebben gezegd dat hij niks gedaan heeft, behalve een brief schrijven. We hebben geprotesteerd opdat ze de man met rust zouden laten. Daarop zijn een veertigtal flikken afgekomen en hebben ze ons geslagen. Eén persoon heeft een gebroken duim. Hij heeft een medisch document en heeft een klacht ingediend tegen de flik bij de Cimade. Vanavond hebben

we een vergadering met iedereen.” “... Ze hebben 2 personen meegenomen. We hebben ons gemobiliseerd opdat ze zouden vrijgelaten worden. Uiteindelijk hebben ze hen laten gaan.”

4 FEBRUARI: “Gisteren hebben en vijftiental mensen hun kaarten verscheurd en hen in de gang gesmeten. De politie bedigt ons. De scheermesjes die ze ons geven, ik weet niet wat er mis mee is. Soms vraag ik me af of ze niet al gebruikt zijn. Iedereen die ze gebruikt heeft puisten. Gisterenavond is er een nieuwe gevangenen aangekomen, de flikken hebben hem geen kamer gegeven. Ze hebben hem gezegd: “Vind zelf een kamer”. Ze doen dat als er geen plaats meer is in het centrum. Bijna elke dag weigeren de gevangenen de telling. Soms weigeren we een beetje. Soms weigeren we veel.”

5 FEBRUARI: In het tweede gebouw: “Er is nog altijd geen verwarming. ‘s Avonds is het koud in de kamers. Het is nu al 11 dagen dat ik hier zit. Het is de eerste keer dat ik in een asielcentrum zit. Het is een gevangenis, dat maakt de mensen depressief. Ik eet niet mer sinds 11 dagen. Gisterenavond hebben de flikken de televisie uitgezet. Een jongere had gevraagd om hem terug aan te zetten. De flik antwoordde: “Rot op!” Hij is op hem gesprongen. Ze hebben gevochten. Ze hebben hem in isolatie gezet. We hebben 20 minuten lang betoogd opdat hij zou buiten mogen. Ze hebben hem uit isolatie gehaald en vandaag hebben ze hem vrijgelaten. Ze hebben mijn gsm afgenomen omdat het een camera had. We mogen geen pennen noch papier hebben.” “Ik ben gisteren voor de rechter moeten verschijnen. We waren met zeven. Het was op voorhand beslist. We hebben allemaal 15 dagen extra gekregen. Uiteindelijk heeft de commandant met me willen praten in de gang. Ik heb hem onze problemen uitgelegd. Ze schakelen jonge flikken in die ons beledigen. We hebben problemen om bij de ziekenboeg te geraken. Personen worden uitgewezen zonder verwittiging. Ze komen hen ‘s ochtends vroeg halen. De mensen van de balie respecteren ons niet. Als we hen iets vragen, antwoorden ze niet. Ze blijven doorpraten aan de telefoon. Het voedsel is vervallen. Aanstekers zijn verboden. Als we willen roken, moeten we vuur vragen aan de flikken die zeggen dat ze er geen hebben. De flikken lachen ons uit. Ze zeggen dat we hier eten en onderdak krijgen en dat we dan nog niet tevreden zijn. Ze hebben geen respect voor ons. Onder de flikken zijn er racisten. Ze zeggen dat ze bij hen zijn en wij niet. Ze proberen problemen te creëren onder de verschillende etnies. Als we weigeren te eten, zeggen ze dat we de Chinezen moeten laten eten, of de Congolezen. Maar we zijn allemaal eens om niet te eten en niemand wordt gedwongen. We willen onze vrijheid. We zijn niet naar Frankrijk gekomen om naar de gevangenis te gaan. We hebben gezegd tegen de commandant dat we vandaag antwoorden verwachten op onze brief.”

7 FEBRUARI: “Ik heb met de commandant gesproken over de brief. Hij heeft me gezegd dat hij hem naar de prefectuur heeft gefaxed. Maar hij eeft nog altijd geen resultaten. Een aantal mensen zijn vrijgelaten. Er zijn nieuwe aangekomen. Ik kan niet direct met hen beginnen te praten over de strijd. Ik moet hen eerst uitleggen hoe het centrum werkt. Ze moeten eerst hun zaken met de ambassade regelen. Het is moeilijk om hen te overtuigen.”

8 FEBRUARI: “Het is een beetje kalm. De meerderheid van de oude garde, de meest strijdberen zijn vrijgelaten. Er zijn veel nieuwkomers. Ze kunnen niet meteen beginnen met te protesteren. Ze moeten eerst zien en begrijpen. Diegenen die uit de politiecellen komen, hebben honger, men kan hen niet zeggen dat ze niet mogen eten. Op het moment is er geen goesting om iets te doen. Ik ook, ik heb gevoeld dat ik in gevaar was. Maar ik weet dat het belangrijk is dat we onze woede uiten. We hebben nog altijd geen antwoord gehad op de brief die we hebben geschreven. We zijn een beetje geblokkeerd. Als we dingen binnen doen, is het ons doel om de verenigingen te mobiliseren. Als zij niet mobiliseren, is het moeilijk.”

Er wordt hen verteld dat er de volgende dag een betoging zal zijn. “Dat is goed, dat zal ons plezier doen. We gaan proberen om buiten te komen en samen met jullie te protesteren.” De politie probeert de betogers altijd te verhinderen te dicht bij het deportatiecentrum te komen. “Bij ons ook, ze verhinderen ons van jullie te zien.”

“Er is een jongen ziek. Hij was in een kamer op de benedenverdieping vlakbij de ziekenboeg. Vier flikken hebben hem meegenomen en in een kamer op een hoger verdiep gezet. We zijn allemaal uit onze kamers gekomen en hebben tegen de politie gezegd

dat ze hem ofwel naar het ziekenhuis moeten brengen ofwel in zijn kamer dichtbij de ziekenboeg laten. Uiteindelijk hebben ze hem naar het ziekenhuis gebracht.”

9 FEBRUARI: Er is een bijeenkomst voor het deportatiecentrum van Vincennes. In het eerste gebouw: “We horen jullie. Wij hebben ook betoogd binnen. Een persoon is in isolatie gezet. We zijn allemaal bijeengekomen. Van elke gemeenschap is er één persoon aanwezig. We discussiëren over wat we de komende dagen willen doen. Jullie moeten gemobiliseerd blijven.” In het tweede gebouw: “We zijn buiten gegaan. We hebben jullie gezien. We zijn allemaal bij de afsluiting gaan staan en hebben “vrijheid” geroepen. Ik heb de indruk dat iedereen in Frankrijk ‘blauw’ wordt. Er waren meer flikken dan betogers.”

10 FEBRUARI: “Deze middag hebben we geweigerd te eten. De vervaldatum van het voedsel is vandaag. Onze vrienden en familie kunnen geen eten voor ons meenemen naar het centrum. De politie zegt dat het verboden is. Onze sigaretten moeten we ook hier kopen. We geven nogal wat geld uit hier.”

11 FEBRUARI: “De mensen hebben geen moreel meer. Niemand komt meer naar de gemeenschappelijke zalen. De refter en de televisiezaal zijn leeg. De mensen blijven in hun kamer. We gaan buiten zitten tussen 14 en 16 uur wanneer de zon schijnt. Ik ben hier al voor 18 dagen en ik ben moe. Ik wil hier weg.”

12 FEBRUARI: Om half twee ‘s ochtends belt iemand van binnen in het centrum met wie we contact hebben. “Alles is begonnen om half twaalf na een provocatie van de politie. We waren in de televisiezaal. De politie heeft de televisie uitgezet zonder iets te zeggen, zonder uitleg. We hebben gevraagd om hem weer aan te zetten. Ze wouden niet. De toon is snel zwaarder geworden. Ze wouden iemand in isolatie steken. We hebben de politie verhinderd van hem mee te nemen. Ze hebben ons gevraagd van naar de kamers te gaan voor de telling, we hebben geweigerd. Dan zijn ze teruggekomen met meer, ze waren met meer dan 50. Er waren oproerflikken en gewone flikken. Ze hebben ons gescheiden in twee groepen daarna hebben ze op ons ingeslagen in de traphal, in de gang, in de kamers. Ik zou zeggen dat er 5 gewonden zijn waarvan 2 ernstig. Eén persoon lijkt zijn arm te hebben gebroken, de ander heeft een gebroken neus. Bij die laatste zijn ze zijn kamer binnengekomen en hebben ze hem in elkaar geslagen. Er is overal bloed in zijn kamer en in de gang. De verpleger is gekomen en hij heeft gezegd dat hij niets kon doen en dat hij de brandweer moest bellen. De brandweer is gekomen. Ze hebben vijf of zes personen meegenomen. Sommige zijn in het ziekenhuis, andere zitten in isolatie, we weten niet veel.”

“Tussen 3u30 en 4u zijn ze ons komen fouilleren. Ze hebben ons naar buiten gestuurd. Sommige hebben niet de tijd gehad om zich aan te kleden. We hebben een half uur in de koude moeten staan wachten. Gedurende die tijd hebben ze de kamers doorzocht. Daarna hebben ze ons gefouilleerd telkens in groepje van 10. Wanneer we terug in de kamers waren hebben we een verscheurde et piétiné Koran gevonden. Batterijopladers zijn vernield, de draden zijn overgeknipt, telefoons zijn verdwenen.”

Brandstichting van twee kamers om 3u. 2 ernstig gewonden zijn ‘s nachts naar het ziekenhuis gebracht. Deze namiddag is één van hen teruggebracht naar het deportatiecentrum met een medisch dossier: hersentrauma zonder verlies van bewustzijn, avec plaie et agrafes, et hématomes importants au bras. De tweede is niet teruggekomen deze avond, hij zou een gebroken neus hebben. De 4 personen die beschouwd worden als verantwoordelijk voor de gewelddaden zijn overgebracht naar het tweede gebouw.

‘s Avonds staan er een tiental voertuigen met oproerflikken voor het centrum.

13 FEBRUARI: Meer dan 80 personen die bij een razzia werden opgepakt, worden naar het deportatiecentrum van Vincennes gebracht.

Contact: fermeturetenion@yahoo.fr

De berichtgeving die ons dagelijks door de strot geramd wordt, volgt, onder het mom van de onpartijdigheid, steevast de partijlijn van de democratische leugenfabriek. Onder eenzelfde rubriekstitel staan de frauderende bankier en de gekliste winkeldief samenzweerderig naast elkaar, als medeplichtigen. In werkelijkheid is de haarlijn die hen scheidt een barricade van conflicten. Onderstaande berichten illustreren deze onverzoenbaarheid tussen rijk en arm,

machthebber en onderworpen, meester en ongehoorzame, cipier en gevangene... Soms verbergen op het eerste zicht weinigzeggende nieuwsfeiten (het gevangaliseerde buskotje, de ingesmeten schoolruit) een diepe afkeer voor deze wereld van onophoudelijke controle en beknotting.

Dit is een kroniek van slagen en tegenslagen in deze verzwegen sociale oorlog.

31/12 FLEURY (FRANKRIJK) – In de gevangenis wordt er brand gesticht waardoor de 450 gevangenen naar de binnenplaats geëvacueerd moeten worden. Daarbij zijn er verschillende opstootjes en worden verschillende ramen vernield. De interventie- en veiligheidsdienst wordt opgeroepen om de gevangenen terug in de cellen te krijgen.

31/12 GENT – De ruiten van de Werkwinkel in de Hoogstraat sneuvelen.

31/12 AMSTERDAM (NEDERLAND) – Tientallen parkeerautomaten worden gesaboteerd vooral door vuurwerk en enkele worden met auto's uit de grond getrokken. De vernielingen komen het meest voor in de wijk Slotervaart waar betaald parkeren nog maar de dag ervoor is ingevoerd.

1/1 SINT-LAMBRECHTS-WOLUWE – Er wordt brand gesticht in een gebouw van de televisiezender RTL.

2/1 Rotterdam (Nederland) – Enkele anti-abortus activisten die een standje hadden opgezet bij de Stormkliniek worden uit het beeld gewerkt door enkele individuen met een spandoek "Globalise our right to abortion".

2/1 AMSTERDAM (NEDERLAND) – Lawaaidemo aan het deportatiecentrum van Schiphol en aan het politiebureau van Zaandijk voor de arrestanten van de vorige lawaaidemo.

2/1 NÎMES (FRANKRIJK) – Er wordt een gat geknipt in het hekwerk rond het terrein van de 'Ecole Nationale de Police' en 2 politievoertuigen gaan in vlammen op. Het opschrift "Leve de revolte, vuur voor de staat en haar honden" wordt achtergelaten.

3/1 LANTIN – Gevangene Farid Bamouhammad gaat in honger- en dorststaking nadat hij in het cachot wordt gesmeten.

4/1 LEDEBERG – Een werkcontainer wordt in brand gestoken.

4/1 ORLY (FRANKRIJK) – Op het luchthaventerrein is het onderhoudspersoneel in staking sinds enkele dagen. Wanneer het schoonmaakbedrijf stakingsbrekers wil inzetten, breken gevechten uit. De politie komt tussen.

5/1 BERGHEM (NEDERLAND) – Bij een transportbedrijf worden 130 banden van vrachtwagens en hijskranen lekgestoken, ook één voorruit sneuvelt.

5/1 TURNHOUT – Het hoofd van het Sint-Jozefbeeld in de kerststal wordt kapot geslagen.

5/1 BILZEN & DIEPENBEEK – 4 beenhouwerijen worden beklad met "murder" in rode verf.

6/1 GENT – Een voertuig van het energiebedrijf Dalkia krijgt een molotovcocktail te verwerken en brandt uit. Een tweede molotovcocktail wordt onder een andere bedrijfswagen gevonden. Bij het bedrijf sleept een sociaal conflict over te hoge werkdruk, te laat uitbetaalde lonen en onveilige werkomstandigheden al enkele maanden aan. Het bedrijf voert ook elektriciteitswerken uit in meerdere gevangenis.

7/1 SCHOTEN – De deur van het kantoor van het Vlaams Belang werd ingetrapt.

7/1 TOULOUSE (FRANKRIJK) – Een jongere uit de wijk Bagatelle wordt veroordeeld tot 18 maanden gevangenisstraf voor het gooien van een molotov naar de oproerflikken eind november. 's Avonds worden de flikken opnieuw

aangevallen in dezelfde wijk en ook de volgende avond zijn er confrontaties. Daarop wordt de wijk bezet door ordetroepen.

8/1 UTRECHT (NEDERLAND) – De flikken die afkomen op een oproep voor overlast, worden omsingeld door een 15tal jongeren en moeten slagen incasseren als ze iemand proberen aan te houden. Uiteindelijk worden 3 jongeren opgepakt. In de bewuste wijk Kanaleneiland is sinds oktober een samenscholingsverbod van kracht.

8/1 LANTIN – Enkele personen verzamelen voor de gevangenis van Lantin en schreeuwen hun woede uit over de isolatieomstandigheden in Lantin. Drie cipiers komen naar buiten en bedreigen de aanwezigen. Enkele honderden pamfletten over de honger- en dorststaking van Farid worden aan de bezoekers uitgedeeld en verspreid in de omgeving. Later wordt Farid Bamouhammad uit het cachot gelaten.

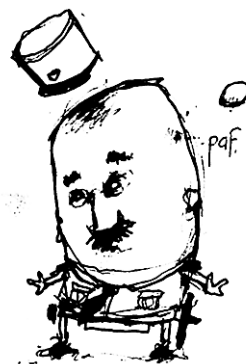
10/1 LANTIN – Na een handgemeen met enkele cipiers wordt Farid terug in het cachot geplaatst. Farid gaat opnieuw in honger- en dorststaking, 4 dagen later wordt hij uit het cachot gehaald en op isolatieregime in de U-blok gezet.

10/1 ROERMOND (NEDERLAND) – Een man trekt een mes in een politiebureau en valt enkele flikken aan. Die kunnen zich weren met pepperspray.

11/1 LIMBURG – 8 slagerijen worden beklad met slogans als "Vlees is moord" en "Killers".

12/1 SINT-NIKLAAS – De naam van het slachthuis 'Noordvlees Van Gool' wordt veranderd in "Moordvlees" met een streepje verf, ook "ALF" wordt geschilderd.

12/1 SEINE-SAINT-DENIS (FRANKRIJK) – Twee wagens waaronder die van de burgemeester worden voor het gemeentehuis in brand gestoken. Enkele dagen later worden 2 jongeren aangehouden. Zij verklaren dat de actie een represaille was voor de houding van de burgemeester tegenover de dood van een sans-papiers. Die was gestorven na een val uit het raam toen de flikken zijn appartement binnen waren gevallen. Diezelfde dag betogen ook 200 mensen ter herdenking van de 30-jarige man.

13/1 LEUVEN – Op de gevel van een tuincentrum van Aveve worden slogans gespoten die verwijzen naar het ALF. Op de serre van de winkel landen verschillende verfbommen. Aveve is marktleider in toelevering aan landbouwbedrijven, hoort bij de Boerenbond en verkoopt in de tuincentra dieren.

14/1 SINT-NIKLAAS – Op een bontwinkel worden de slogan "Bont = moord" en de letters "ALF" gespoten.

14/1 ZELE – In een school wordt brand gesticht. Later wordt een jongere aangehouden die van de school werd gestuurd.

16/1 EREMBODEGEM – Op het terrein van netbeheerder Eandis wordt brand gesticht aan enkele voertuigen. Twee kraanwagens worden totaal vernield en een bestelwagen loopt zware schade op.

17/1 WAARSCHOT – Een auto wordt in brand gestoken. Het is de vijfde brandstichting in de laatste maanden voor de gemeente.

16/1 - NOUVELLE CALÉDONIE (koloniaal gebied van Frankrijk) – Na een week van algemene staking bij een bedrijf voor openbaar vervoer, komt het tot zware confrontaties tussen stakers en flikken op en rond de bedrijfster

reinen. Gedurende de hele nacht vechten 400 personen gewapend met stenen terug tegen 200 flikken die traangas inzetten. Verschillende politievoertuigen worden in brand gestoken, net als de auto van de directeur van het bedrijf. 9 flikken raken gewond, 44 mensen worden opgepakt waarvan er 12 vervolgd worden.

18/1 LENNIK – De vier banden van de Mercedes van burgemeester De Waele worden lek gestoken. Op een half jaar tijd moest de man al 6 nieuwe banden zetten voor dezelfde reden.

19/1 MEPEL (NEDERLAND) – Voor de vierde keer in een maand tijd breekt er brand uit in een schoolgebouw. Een maand later worden 5 jongeren opgepakt voor 5 brandstichtingen in scholen.

19/1 ANGERS (FRANKRIJK) – 's Ochtends wordt een militant van de UMP (partij van Sarkozy) aangevallen wanneer hij het partijlokaal opent. Later op de dag tijdens een betoging tegen gesloten asielen worden graffiti gespoten op het lokaal.

19/1 FONTENAY-SOUS-BOIS (FRANKRIJK) – 2 anarchisten onderweg naar een betoging aan het deportatiecentrum van Vincennes, worden tegengehouden door de flikken die materiaal voor rookbommen in hun auto vinden. De twee en een vriend die passeert, worden opgepakt en beschuldigd van criminele organisatie en opslag en transport van explosief of ontvlambaar materiaal. Ze weigeren om foto's en DNA te laten nemen, wat ook in een aanklacht resulteert. Bij twee personen worden huiszoekingen uitgevoerd, de anti-terroristische brigade vernielt daarbij een appartement bijna volledig. De inzittenden van het voertuig worden opgesloten in afwachting van het proces, de derde staat onder juridische controle.

19/1 KORTENBERG – In de psychiatrische instelling van het Universitair Centrum Sint-Jozef wordt brand gesticht. De brandweerploeg van het centrum kan het vuur snel blussen.

19/1 PARIJS (FRANKRIJK) – Het raam van het partijlokaal van de UMP wordt ingegoooid. De dag ervoor werden voor de tweede keer in enkele maanden tijd de banden van de auto van de lokale partijvoorzitter lek gestoken.

20/1 NEDER-OVER-HEEMBEEK – Bij de sociale woonblokken aan de Versailleslaan breken relletjes met flikken uit. Jongeren gooien molotovcocktails naar de politie. Sindsdien patrouilleert de politie regelmatig en werden op enkele weken tijd honderden mensen uit de buurt op straat gecontroleerd.

21/1 LUIK – Een dertigtal antifa's verzamelen voor de extreem-rechtse boekenhandel Primatice, ontrollen een groot spandoek, zetten een soundsystem aan en delen pamfletten uit aan voorbijgangers. Wanneer de werknemer de winkel sluit en weggaat, wordt hij begeleid door 2 flikken. Onder tussen is de winkel gesloten, de eigenaar heeft de winkeluitbater op straat gezet.

22/1 LEUVEN – 4 ruiten van het ACOD-gebouw worden ingegoooid.

23/1 LEUVEN – Alle ramen van een Scapa-winkel worden vernield en de slogans 'bont is moord' en 'ALF' worden achtergelaten. Onder druk van verschillende antibont acties heeft Scapa ondertussen verklaard geen bont meer te verkopen in Belgische winkels.

23/1 BRUSSEL – In de Marollen worden de ramen van een centrum voor sociale tewerkstelling, Les Ateliers des Tanneurs, vernield.

23/1 VILLIERS-LE-BEL (FRANKRIJK) – Enkele tientallen jongeren vallen een politiewagen en later een lege bus en een McDonald's aan met stenen. Niemand wordt opgepakt.

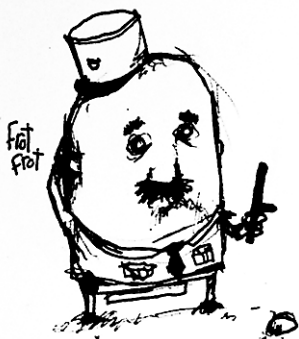
VERVOLG VAN P.9

23/1 VITRÉ (FRANKRIJK) – Een vijftiental meter kabels worden in brand gestoken langs de TGV lijn. De hogesnelheidstreinen tussen Parijs en Rennes lopen tot een uur vertraging op.

23/1 CLAVEYZON & SAULIEU (FRANKRIJK) – De TGV lijn tussen Parijs en Marseille wordt gesaboteerd waardoor de hogesnelheidstreinen tot meer dan een uur vertraging oplopen. Op één plaats van 4 meter signalisatiekabels in brand gestoken.

24/1 LEDEBERG

– De vier banden van een voertuig van bouwbedrijf Denys worden lek gestoken, de ruiten worden vernield en “wraak” wordt gespoten. Het bouwbedrijf Denys werkte ondermeer mee aan de renovatie van de façade van de gevangenis van Gent.

24/1 RENNES (FRANKRIJK) – Tijdens een betoging van scholieren wordt getracht om enkele vuilnisbakken in de fik te steken. Dat wordt verhinderd door de rector die daarop uitgescholden en bedreigd wordt. Daarna vliegt er nog een molotovcocktail door de lucht. 2 jongeren worden later opgepakt, één wordt in beschuldiging gesteld.

24/1 VIERZON (FRANKRIJK) – Tijdens een controle door de douane aan een tolgeweg, wordt 2 kilogram salpeter aangetroffen. 2 individuen worden gearresteerd op beschuldiging van criminele organisatie in relatie met terroristische onderneming en opslag en transport van explosief of ontbrandbaar materiaal. Later wordt één persoon via DNA-materiaal in verband gebracht met een poging tot brandaanslag aan een politiecommissariaat in Parijs in mei 2007. De inlichtingendiensten beweren dat “de geweldadige, extreem-linkse groepen” en de “anarcho-autonome beweging” een prioriteit voor hen zijn geworden.

25/1 LEUVEN – Graffiti verschijnen op de gevel van een beenhouwerij aan de Parkstraat.

26/1 HERSELT – De omheining van een weide wordt stuk gesneden waardoor 7 herten kunnen ontsnappen naar een bos in de omgeving.

26/1 BRUSSEL – Wanneer de flikken een persoon willen controleren, slaat die op de vlucht. Een tweede patrouille onderschept de man, maar hij laat zich niet doen en gaat op de vuist met een flik. De flik wordt afgevoerd naar het ziekenhuis, de man stond geseind.

26/1 ESSONNE (FRANKRIJK) – Wanneer de flikken 2 autodieven willen arresteren, worden ze door een twintigtal jongeren aangevallen met stenen. Wanneer de versterkingen aankomen, kunnen ze de 2 minderjarigen oppakken. Later, in een andere wijk, vernielen enkele jongeren de straatverlichting en wanneer de flikken aankomen, gooien ze met molotovcocktails naar hen. De flikken schieten met flashballs en 4 personen worden opgepakt. Tegen de ochtend wordt een politiewagen aangevallen, 3 personen worden opgepakt.

27/1 GRENOBLE (FRANKRIJK) – 2 grote ramen aan het partijlokaal van de UMP worden ingeslagen.

28/1 LEUVEN – De 25 ruiten van het tuincentrum Aveve worden vernield, slogans worden op de gevel gespoten en spandoeken worden opgehangen. Het letterwoord ‘ALF’ wordt achtergelaten. Het gerechtelijk labo voert een sporenonderzoek uit.

31/1 SEINE-SAINT-DENIS (FRANKRIJK) – De politie probeert een autodief tegen te houden. De man vlucht met een fiets en wanneer de flikken hem terugvinden, verdedigt hij zich. Eén agent wordt afgevoerd naar het ziekenhuis met messteken, de man is kunnen vluchten.

31/1 ORLY (FRANKRIJK) – Op de luchthaven in de omgeving van Parijs proberen stakende onderhoudswerkers van

Air France Industrie de check-in balies te blokkeren. Een veertigtal grensflikken verhinderen dit, waarop gevechten uitbreken en er met projectielen wordt gegooid. De oproerflikken komen even later aan en ontzetten de stakers. Die proberen dan nog naar een andere terminal te gaan, maar daar worden ze geblokkeerd door de flikken.

1/2 HASSELT – ‘s Nachts wordt brand gesticht op twee verdiepingen in een gebouw van het biomedisch onderzoeksinstituut van de universiteit. Het gebouw wordt gerenoveerd om een lab voor dierenproeven te huisvesten. De werken hebben nu een maand vertraging opgelopen. Even verder op een werfkeet wordt “ALF” graffiti teruggevonden. Tijdens de volgende dagen is er een mediaspektakel (waaraan de flikken graag deelnemen) rond een “nieuwe golf van ALF terrorisme”.

2/2 TERVUREN – De handen van het Jezusbeeld naast de Sint-Janskerk worden afgebroken.

3/2 MARSEILLE (FRANKRIJK) – 2 jongeren vluchten uit de jeugdgevangenis. Ze klimmen via een basketbalring op het dak van een gebouw en springen van daar over de omheining, niemand had iets door tot bij de telling.

4/2 ANTWERPEN – Twee gevangenen moeten de ballen die andere gevangenen over de eerste omheining hebben gegooid, gaan halen. De twee mannen klimmen over de laatste muur en ontsnappen via de tuin van de gevangenisdirecteur. De politie zet een helikopter in en geeft het signalement van de twee door aan bus- en trambestuurders, maar de mannen verdwijnen.

4/2 UKKEL – Molotovcocktails vliegen binnen bij de bureaus van fitnesscentrum Passage Fitness en zorgden aldus voor enige welkome verluchting.

8/2 WILLEBROEK

– In de jachthaven worden 2 jachten in brand gestoken.

10/2 UKKEL – Een auto wordt in brand gestoken, 2 auto’s ernaast gaan ook in de vlammen op.

10/2 ROTTERDAM (NEDERLAND) – Aan de gevangenisboten wordt een lawaaidemonstratie met een 60-tal mensen gehouden. Ook binnen wordt er heel wat lawaai gemaakt. Een week geleden stierf een sans-papiers in het deportatiecentrum.

10/2 MUNSTERBILZEN – Een man ontsnapt uit de psychiatrische instelling Sint-Jozef. ‘s Avonds valt de speciale interventiedienst binnen bij de man thuis en arresteert hem. Uiteindelijk bleek hij niet gewapend zoals hij beweerd had tegen de lokale flikken.

11/2 BREST – In de wijk Pontanézen krijgt een politiepatrouille een steen door de voorruit. Een buurtbewoner verklikt een jongere die de flikken even later oppakken. De minderjarige werd onlangs nog veroordeeld tot 5 maanden celstraf voor deelname aan de rellen in november 2005.

12/2 TERVUREN – Een trambestuurder die weigert om de deuren te openen voor een laatkomer wordt aangevallen door een vriend die al op de tram zit. De stuurcabine wordt vernield, waarop de twee weglopen.

13/2 EVERE/SCHAARBEEK – Een vrachtwagen, 2 betelwagens en een auto worden in brand gestoken.

14/2 TOUL (FRANKRIJK) – Na de aankondiging van de sluiting van de Kléber fabriek (eigendom van Michelin) in oktober, vindt er regelmatig overleg plaats tussen de bazen en de vakbonden. Omdat dat weinig oplevert, zakken 100 werknemers af naar de vergaderzaal. Ze gijzelen 2 kaderleden (de personeelschef en de directeur ‘human relations’), leggen het werk neer en blokkeren de fabriek. Na 4 dagen en een beloofde verhoging van de ontslagpremie laten ze de gijzelaars gaan. De werknemers vormen een haag en draaien hun rug naar de 2 kaderleden wanneer die het gebouw verlaten.

15/2 HERENT – De banden van een twintigtal wagens worden lekgestoken.

15/2 LUIK – Op een plein worden 5 voertuigen in brand gestoken die allemaal uitbranden. De nacht ervoor werden ook al 2 auto’s vernield door brandstichting.

16/2 LYON (FRANKRIJK) – Op 4 plaatsen wordt brand gesticht in een in aanbouw zijnd politiecommissariaat. Door de snelle tussenkomst van de brandweer blijft de schade beperkt. Daarvoor werden op de werf al graffiti aangebracht.

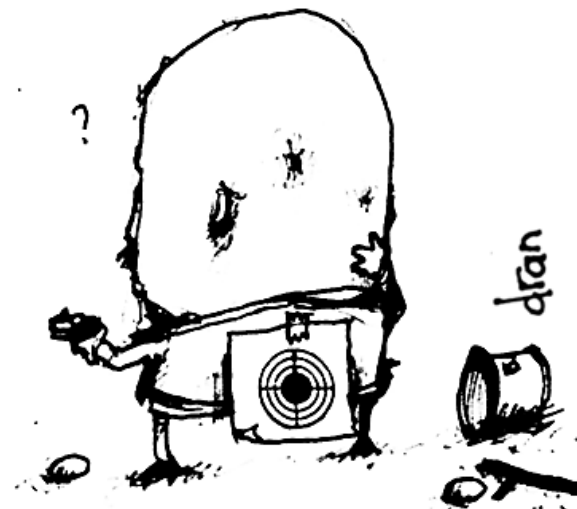
17/2 KOPENHAGEN (DENEMARKEN) – Tijdens de afgelopen week zijn er ‘s nacht rellen met jongeren. Tientallen auto’s, containers en een school worden in brand gestoken. Bij verschillende andere scholen mislukken de brandstichtingen, in een tiental scholen worden vernielingen aangericht. Brandweer en pers worden aangevallen met stenen. De flikken krijgen heel moeilijk vat op de situatie omdat de jongeren zich snel en in kleine groepjes verplaatsen en de achtersteegjes goed kennen. In totaal worden er een dertigtal jongeren opgepakt. Ook in de steden Århus en Kokkedal vliegen auto’s en containers in brand. Het oproer vindt plaats in wijken die aangeduid zijn als speciale zones waar de politie iedereen mag fouilleren zonder specifieke aanleiding.

18/2 VILLIERS-LE-BEL (FRANKRIJK) – ‘s Ochtends vallen 1000 flikken van een elite eenheid binnen in een 15-tal woningen in de Parijse voorstad en omliggende gemeenten. De politie had een lijstje met 38 namen, ze kunnen 33 individuen oppakken, 2 bleken al in de cel te zitten om andere redenen. De razzia gebeurt naar aanleiding van de rellen in november 2007. Verklippers (er werden beloningen beloofd) hadden 2 broers aangewezen als “het meesterbrein”. Ondertussen zijn 13 personen weer vrijgelaten. Enkele dagen daarvoor had president Sarkozy zijn plannen voor de banlieues al uit de doeken gedaan. Zo komen er onder meer burgerwachten, 4000 extra flikken en zal de oproerpolitie dag en nacht klaar staan. Daarnaast wil Sarko 100.000 banen creëren, 30 educatiecentra en internaten bijbouwen en het openbaar vervoer verbeteren.

18/2 ITTRE – ‘s Namiddag maken gevangenen eisen over aan de directie in verband met de opsluitingomstandigheden, de sportzaal en de bezoeken. De directie weigert in te gaan op deze eisen, waarop enkele tientallen gevangenen de binnenplaats bezetten en zich bewapenen met metalen staven en conservenblikken. Rond 21u vindt de eerste onderhandeling plaats tussen de bezetters en de directie. Een deel van de gevangenen keren daarna terug naar hun cellen. Ondertussen gaat de bezetting verder en wordt de flikkenmacht ontplooid. Pas rond 1u30 zitten alle gevangenen terug in de cellen.

18/2 BRUSSEL – Bij een achtervolging door de flikken van 2 jongeren die verdacht worden van inbraak, vliegt de auto van deze laatsten tegen een boom. Eén van de inzittenden, een 22-jarig meisje, overlijdt. Een 300tal personen houden een solidariteitsbijeenkomst aan het ziekenhuis in Anderlecht waar de andere inzittende, een 18-jarig meisje, ligt.

Afgesloten op 22/02/2008

Zoemers. In de UK zijn er al 3.500 van verkocht, in Nederland 300 en in België onlangs de eerste 2. Zoemers? Bakjes die hoge tonen verspreiden die alleen min 25-jarigen kunnen horen, na ongeveer je twintigste levensjaar gaat je gehoor er namelijk nog enkel op achteruit. Maar diegenen die het nog kunnen horen, zullen het dan ook ineens geweten hebben want het geluid is extreem irritant. Zoemers?? Particulieren en gemeentebesturen kopen de dingetjes (merknaam Mosquito) om aan winkels, appartementsgebouwen, pleinen... te hangen. Je weet wel, tegen hangjongeren, tegen overlast (zo wordt nog maar eens aangetoond hoe selectief dat begrip wel is). Zoemers! Jongeren kunnen hun deur niet meer uit zonder hoofdpijn te krijgen. Ouders kunnen het raam niet meer openzetten zonder dat de baby begint te krijsen. Bepaalde gebieden worden ontoegankelijk voor bepaalde bevolkingsgroepen zonder dat andere er iets van merken; de natte droom van veel stadsplanners is werkelijkheid geworden (al kan ze misschien nog wat geperfectioneerd worden want dat van die baby's vindt geen mens tof...). Zoemers!! "Er is al eens met een gestolen auto tegen zo'n paal aan gereden waar een Mosquito aan vast hing. De gemeente heeft nu betonblokken rond de palen geplaatst. Dus moeten wij weer andere manieren bedenken. Maar wees gerust: lukt wel", melden enkele Utrechtse jongeren. "Elke stap die ik in mijn eigen straat zet, herinnert me aan het feit dat de overheid mij ziet als een te verdelgen insect."

Dan verkiezen wij toch een andere toepassing van verdelgers. De burgemeester van een Oostenrijks stadje vindt een Mon Chéri op zijn auto. Vergezeld van een kaartje: "Ik wil je iets belangrijk zeggen. Je bent voor mij heel bijzonder." De man smult het chocoladesnoepje met kersenlikeur snel op en beseft iets te laat dat die kersenlikeur maar heel weinig naar kersen smaakte. Eigenlijk was de chocolade gevuld met strychnine, dat wordt gebruikt als verdelgingsmiddel van muizen en ratten. De burgemeester moest in een kunstmatige coma gebracht worden.

In ons landje zitten dan weer als maar meer kinderen in een soort kunstmatige coma op de schoolbanken. Op vijf jaar tijd is het gebruik van Rilatine verdubbeld, vorig jaar werden er 7,5 miljoen dagdosisen verkocht. Rilatine is een middel dat gebruikt wordt bij de "aandachtsstoornis ADHD", kortom het moet je rustig houden en je concentratievermogen verhogen en heeft daarenboven een groot effect op je persoonlijkheid. De diagnose die tot het pillengeslik leidt is vaak afkomstig van leerkrachten of het CLB (centrum voor leerlingenbegeleiding, het vroegere PMS); "Uw kind kan niet stilzitten tijdens de les en let nooit op, dus ofwel geeft u hem/haar Rilatine ofwel sturen we hem/haar naar een 'lagere' richting of naar BuSO (Buitengewoon Secundair Onderwijs)." Zoals met zoveel van deze diagnoses, blijken er op eens veel meer personen met het probleem te kampen als er een pilletje tegen gevonden wordt.

PUBLICATIELIJST TYPEMACHINE E.A.

- **Met getrokken dolken tegenover het Bestaande, haar verdedigers en haar valse critici**
Anoniem - eerste uitgave in 2004, herwerkte versie in 2007 – Brochure - 1,5 euro
- **Gewapende Vreugde**
Anoniem - 2006 – Brochure - 1,5 euro
Deze tekst werd eind jaren 70, een tijd van diepgaande sociale ontwrichting en subversie, in Italië geschreven. Naast een vlijmscherpe kritiek van autoritaire gewapende organisaties, schuift de tekst een subversief en aanvallend perspectief naar voren dat de oude militante kadavers en autoritaire mentaliteiten ver achter zich laat.
- **Vernietig het werk, vernietig de economie**
Alfredo M. Bonanno - 2006 – Brochure - 1,5 euro
Het hoofdartikel met gelijknamige titel maakt een analyse van het post-industriële kapitalisme, het uiteenvallen van de arbeidersklasse, de herstructurering van de uitbuiting, de invoering van nieuwe technologieën. Daarnaast bevat de brochure meer specifieke artikels over de nieuwigheden van de kapitalistische overheersing zoals vrijwilligerswerk, ethische banken, het niet-bestaan van vrije tijd,... De auteur schuift nieuwe perspectieven naar voren die breken met de oude organisatorische modellen zoals het (anarcho-)syndicalisme, het zelfbeheer,..., perspectieven waarin de revolutie, de directe aanval tegen werk en economie, de eerste noodzakelijke breuk is.
- **De Angry Brigade - communiqués en chronologisch overzicht**
2006 – Brochure - 1,5 euro
In de jaren '70 werden vele aanvallen in Groot-Britannië opgeëist onder de naam The Angry Brigade. De Angry Brigade valt te kenmerken door haar anti-autoritaire karakter en haar autonome manier van functioneren - binnen het perspectief van een gewapende anarchistische aanvallen. Deze brochure bevat hun communiqués en een chronologisch overzicht van de acties.
- **Revolutionaire Anti-Racistische Actie - communiqués**
2006 – Brochure - 1,5 euro
Al in de jaren '80 vonden in Nederland verschillende aanvallen tegen bedrijven die te maken hadden met het Apartheidsregime in Zuid-Afrika plaats onder de noemer RARA. Begin jaren '90 worden verschillende doelwitten aangevallen in verband met de deportatiepolitiek. Deze brochure bevat de communiqués van deze periode van RARA.
- **De Eén-meigroep - Internationale Revolutionaire Solidariteitsbeweging - inleiding van Albert Meltzer en chronologisch overzicht**
2006 – Brochure - 1,5 euro
De Eén-meigroep ontstond in de schoot van het anti-autoritaire en autonome verzet tegen ondermeer het Franco-regime in Spanje. Onder deze noemer werden talloze solidariteitsacties in veel verschillende landen uitgevoerd in de jaren '70. Deze brochure bevat naast een chronologisch overzicht van deze acties een inleiding van Albert Meltzer over de evolutie door de jaren heen van deze anarchistische tendens binnen het autonome gewapende verzet.
- **COPEL, tunnels en andere bijdragen van Autonome Groepen**
2007 – Brochure - 1,5 euro
Deze brochure bevat een uitgeschreven gesprek met kameraden van de Autonome Groepen over hun bijdragen in de strijd tegen de gevangenis in de zogenaamde transitie-periode in Spanje (tweede helft jaren '70, toen de dictatuur van Franco omgevormd werd tot een democratisch regime). Deze kameraden ageerden wars van letterwoorden en vastgeroeste ideologieën, met de molotov, schop en revolver in de hand.
- **Wij waren rebellen, wij waren bandieten - autobiografische scherven van uomini contro**
Belgrado Pedrini - 2007 – Boek – 3 euro
In dit boek vertelt de Italiaanse anarchist Belgrado Pedrini zijn levensverhaal. Zijn strijd als partizaan tegen het fascisme van Mussolini, zijn

verzet in de gevangenis nadat de prille democratie hem na de oorlog beloofd had voor zijn strijd, de voortzetting van zijn subversieve activiteiten toen hij in de jaren '70 eindelijk vrijkwam,... Het parcours van deze kameraad inspireert door de impliciete kritiek op het antifascisme, op de ideologieën die het wachten op de revolutie prediken,...

- **Het feest is voorbij - Lille2004: ontwapening en pacificatie van een stad**
Anoniem - 2007 – Boek – 3 euro
Naar aanleiding van het project Lille, culturele hoofdstad 2004, beschrijven deze verschillende artikels de transformatie van de stad, de ontwapening ervan door de nieuwe hordes artiesten en culturele componenten, de herstructurering van de uitsluiting, de opwaarding van wijken als wapen in de strijd tegen de ongewensten,...

- **Revolutionaire Solidariteit**
Daniela Carmigiani, Aldo Perego, Pierleone Porcu en Alfredo M. Bonanno - 2008 – Brochure - 1,5 euro
Een reeks artikels die aansporen om te breken met de juridische noties van schuld en onschuld, van legaal en illegaal; met de schadeloze rituelen van verplichte solidariteit wanneer kameralen gearresteerd worden... Een krachtige inspiratie voor al wie van solidariteit een wapen in de strijd wil maken.

- **De anarchistische spanning**
Alfredo M. Bonanno - 2008 – Brochure - 1,5 euro
Een eerste tekst, 'Anarchisten tegenover de nieuwe kapitalistische wereldorde', schetst de perspectieven van een opstandige anarchistische kritiek, van sociaal conflict en strijd in de context van een herstructurering van de overheersing,... De tweede tekst, 'De anarchistische spanning', is de neergeschreven tekst van een lezing in Italië en is in feite een niet-alledaagse inleiding tot het anarchisme, onmiddellijk ook een kritiek van de vastgeroeste ideologieën die zich tooien met de naam anarchisme en enkele oude strijdconcepten die nu niet meer bruikbaar zijn.

Contact Typemachine:
Postbus 30 — 9000 Gent
typemachine@no-log.org

Uitgaves Anarchist Black Cross

- Deze enkele titels zijn slechts een greep uit de publicaties die verzorgd werden door het Anarchist Black Cross, en dan vooral door ABC-Gent. Voor een volledig overzicht, gelieve met deze groepen contact op te nemen.
- **Rondom het proces van de kameraden in Aken**
Enkele medeplichtigen - herwerkte versie 2007 – Brochure - 1,5 euro
 - **De Marini-Zaak - repressie en montage tegen anarchisten in Italië**
ABC-Gent - 2003 – Brochure – 3 euro
 - **Waarom zou men straffen? - Cathérine Baker (ingekorte versie)**
ABC-Gent - 2004 – Brochure - 1,5 euro

- **Wij vragen geen toestemming om vrij te zijn - repressie tegen anarchisten in Spanje**
ABC-Gent - 2004 – Brochure – 3 euro
- **FIES en lucha - over de strijd tegen het isolatieregime FIES in Spanje**
ABC-Gent - 2003 – Brochure - 1,5 euro
- **Twee zomers van repressie in Italië - Dossier**
ABC-Gent & ABC-Antwerpen - 2005 – Brochure – 3 euro
- **Handen af van John Bowden**
ABC-Gent - 2007 – Brochure - 1,5 euro

Contact ABC – Gent:
Postbus — 9000 Gent — abc_gent@yahoo.com

Contact ABC-Antwerpen:
Postbus 67 — 2018 Antwerpen 14
abc.antwerpen@gmail.com

Anonieme publicaties

- **Opstandige strijd en informele organisatie - verzamelde teksten uit Insurrection**
Anoniem - 2006 – Brochure - 1,5 euro
Deze brochure verzamelt een aantal teksten uit het Engelstalige 'Insurrection', een anarchistisch blad uit de jaren tachtig, waarin het perspectief van het zogenaamde 'opstandige' oftewel 'insurrectionalistische' anarchisme wordt ontwikkeld. Met artikels over de noties van opstand, informele organisatie, affiniteitsgroepen, kritiek van het syndicalisme, het ecologisme, de nieuwe technologieën,...

- **Histories om van wakker te liggen - teksten ter discussie en kritiek**
Anoniem - 2006 – Brochure – vrije bijdrage
Een eerste tekst handelt over een kritisch perspectief voor de solidariteit met de kameraden die veroordeeld werden in Aken, terwijl een tweede tekst aan de hand van de oproep voor een nationale betoging in solidariteit met alle gevangenen op 2 juli 2006 in Brussel, een kritiek formuleert op een aantal misvattingen die courant de kop opsteken in de strijd tegen de gevangenis.
- **Over enkele oude maar actuele kwesties die anarchisten aangaan, en hen niet alleen**
Anoniem - 2008 – Brochure – vrije bijdrage
Een kritische tekst over middelen en doelen, over de omarming van letterwoorden en opeisingen of de verwerping ervan in een opstandig perspectief, over gewapende specialisten en anarchisten die lonken naar media-aandacht...

- **Spanje 1936 - teksten over het historische geheugen**
Anoniem - 2007 – Brochure - 1,5 euro
Met enkele teksten over het zogenaamde 'historische geheugen', wordt teruggeblikt op de betekenis van de revolutie in 1936 in Spanje en op het belang van een historisch bewustzijn.

- **Ja maar, wat willen jullie nu eigenlijk?**
Anoniem - 2007 – Brochure - gratis
Een atypische inleiding tot het anarchisme, waarin aan de hand van ervaringen uit verleden de band word gesmeden met de revolutie en de opstand van het heden.

MEMORIAL MARIJN

zondag 16 maart
vanaf 12:00 in Pangaea
(Vesaliusstraat 34, Leuven)

vegan brunch met om
13:00 filmvertoning 'Birdie'
15:00 optreden Didi de Paris
16:30 samenkost om te gaan voetballen

AnarGENDA

PASSE-MURAILLE

Wekelijkse radio-uitzending die gewijd is aan communicatie met gevangenen in het bijzonder maar ook met alle luisteraars. Tegen alle beperkingen, tegen alle autoriteit. **Radio Air Libre 87.7 FM Brussel**
Elke zondag vanaf 18.00u

VOLXKEUKENS

- **Kraakpand Vaartkom** — Vaartkom 3, Leuven. Elke zondag Koken vanaf 14u!
- **Assez** — Sparrestraat 1A, Gent. Elke woensdagavond
- **Kraakpand Helipoststraat** 43B, Hasselt — Elke woensdagavond
- **2poorten squat** brusselsepoort 95, 9000 gent — veggy volxkeuken elke 1e maandag v/d maand (koken i/d namiddag, eten vanaf 19u)

CAFEES

- **Anarchistisch café** — Elke 2e dinsdag van de maand. De Noodzaak Gérard Willemotlaan 69, Gent.
- **Solidariteitscafé** — Elke vrijdag Assez Sparrestraat 1A, Gent..
- **Volxcafé** — Elke vrijdag. Kraakpand Botestraat 52-54, Gent
- **Volxcafé** — Elke 1e en 3e vrijdag v/d maand. Velopomp Antwerpsesteenweg 181, Geel.

INFOTHEKEN

- **Anarchistische infotheek Gent**
Openingsuren: woensdag van 14u tot 18u/zaterdag van 14u tot 17u Annonciadenstraat 16, 9000 Gent Steun op rekening: 000-0874778-32 infotheekgent@yahoo.com
- **L'insoumise**
Openingsuren: zondag van 14u tot 19u en tijdens activiteiten Molenstraat 102, 1210 Sint-Joost-Ten-Node (Brussel)

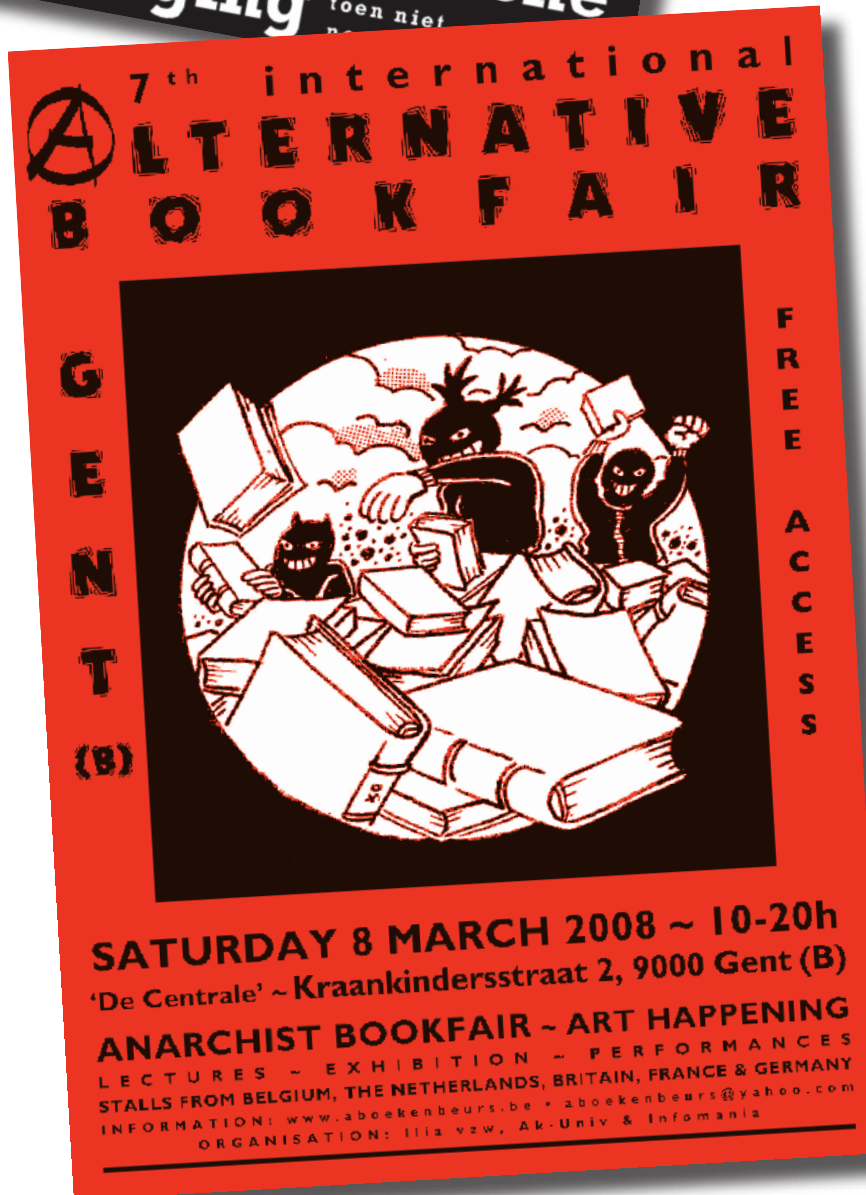
WEGGEEFWINKELS

- Iedere dinsdag- en woensdagnamiddag Helipoststraat 43B, Hasselt.
- **La poule noire**
Openingsuren: zondag van 14u tot 19u en tijdens activiteiten Molenstraat 102, 1210 Sint-Joost-Ten-Node (Brussel)
- **AC De Noodzaak**
Openingsuren: woensdag van 13u tot 17u. Gérard Willemotlaan 69, Gent

VERDER:

- **ROOK EN AS** Berichten uit de sociale oorlog — Website met berichten uit de sociale oorlog die worden overgenomen uit de burgerlijke pers (met andere woorden, de flikken) en andere kanalen. www.rookenas.blogspot.com
- **UITBRAAK** is een publicatie met correspondentie uit de strijd tegen de gevangenis. Vanuit een anarchistisch perspectief vechten wij voor de vernietiging van de gevangenis en de wereld die haar nodig heeft. Tegenover repressie en gevangenisplaatsen wij solidariteit als wapen. Tegenover de wereld van autoriteit en eigendom brengen wij ons grenzeloos verlangen naar vrijheid in stelling. Uitbraak verschijnt ongeveer tweemaandelijks. Er is ook een wekelijkse nieuwsbrief. Als je deze wil ontvangen volstaat het een mailtje te sturen naar abc.antwerpen@gmail.com of abc.gent@yahoo.com. **Financiële steun is welkom!** Storten kan op het rekeningnummer **000-3244460-04**

- **OVER DE MUREN... SCHRIJVEN MET GEVANGENEN** — Een lijst van namen en adressen van gevangenen. Als je deze lijst wil toegestuurd krijgen volstaat het een mailtje te sturen naar abc.antwerpen@gmail.com of abc.gent@yahoo.com.

INTERNATIONALE OPROEP!

Vrijdag 11 en zaterdag 12 april 2008

Internationale oproep tot twee dagen van demonstratie, directe actie, publieke informatie, straatfeest, kraken... ter verdediging van vrije ruimtes en voor een anti-kapitalistische volkscultuur.

IN DE BAN VAN HET SUBVERSIEVE BOEK

Boekenbeurs op 24 en 25 mei — Pianofabriek
Willem Tell 61, 1060 Saint-Gilles (Brussel)

Twee dagen lang snuisteren in de betere (én goedkopere) revolutionaire literatuur, u aangeboden door een selectie aan internationale standhouders. In de lijn van vorig jaar ligt de klemtoon echter vooral op de lezingen, debatten en discussies. In een volgend nummer doet De Nar een bescheiden bijdrage aan dit initiatief in de vorm van een boekenbijlage, die de onderwerpen van de discussies toelicht aan de hand van enkele teksten.

BETOING I.H.K.V. DE INTERNATIONALE VROUWENDAG

8 Maart — 14u, Amerikaanse Ambassade in Brussel
www.karzar-zanan.com

DE NAR

p/a Patriottenstraat 27 - 2600 Berchem

rek. 068-2050689-39

e-mail info@denar.be

web <http://www.denar.be>

Waar vind je de Nar ?

De Nar wordt verspreid via verdeelpunten en via individuele abonnementen. Meestal is er wel een verdeelpunt bij jou in de buurt. Op alle adressen die in de agenda van de Nar staan kan je normaal gezien de Nar oppikken. Andere verdeelpunten vind je op www.denar.be

Hoe kan je de Nar thuis opgestuurd krijgen?

De Nar is normaal gezien verkrijgbaar via de verdeelpunten. Als je de Nar daarentegen graag thuis opgestuurd krijgt, dan rekenen wij daarvoor op een financiële bijdrage in de kosten. We rekenen, voor thuisverzending, 2 euro per nummer aan. Je kan ons dat bedrag (bv. 12 euro voor 6 nummers) bezorgen:

- via een geldsom in een goed gesloten omslag naar het adres van de Nar of via een storting op het rekeningnummer van de Nar. Wij trekken van het bedrag dat je gegeven hebt dan per nummer 2 euro af. We zullen je ook een briefje sturen als je krediet op is.
- via een permanente maandelijkse of tweemaandelijks opdracht. Je engageert je dan om elke maand of elke twee maanden een bedrag van minstens 2 euro te storten. Wij geven hier voorkeur aan, omdat we dan onmiddellijk weten op hoeveel geld we kunnen rekenen.

Hoe kan je de Nar helpen verdelen?

Als je het ziet zitten om een bepaald aantal exemplaren van de Nar elke twee maanden te verdelen in je omgeving, dan kan je ze

- ofwel oppikken in Antwerpen, Leuven of Gent. Stuur daarvoor een briefje of een mail naar de Nar.
- ofwel opgestuurd krijgen naar een adres. We vragen je dan om de verzendingskosten van de Nar te betalen. De kostprijs hangt af van het aantal:

Aantal Narren	Kost per verzending	Per jaar (6 nummers)
3 tot 7	1,5	9
7 tot 20	2,5	15
20 tot 40	4	24

Moest het je niet lukken om de kosten van elke verzending te betalen, dan zoeken we samen naar een oplossing. Stuur ons dan even een briefje of een mail...

Hoe kan ik de Nar in het buitenland krijgen?

Voor individuele abonnementen buiten België rekenen we 4 euro per exemplaar aan. Je kan ons het bedrag bezorgen op dezelfde manier als bij abonnementen binnen België. De bankcodes van de rekening van de Nar zijn:

reknr. 068-2050689-39
BIC GKCCBEBB
IBAN BE13 0682 0506 8939

Voor de verdelers in het buitenland vragen we ook de verzendingskosten, zoals in de tabel hieronder:

Aantal Narren	Kost per verzending	Per jaar (6 nummers)
3 tot 7	5	30
7 tot 20	10	60
20 tot 40	13	78

DE NAR nr. 215

Maart 2008

oplage: 3000 exemplaren